

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.00

РІК CXIV | П'ЯТНИЦЯ, 6 КВІТНЯ 2007 РОКУ | ЧИСЛО 14 | VOL. CXIV | FRIDAY, APRIL 6, 2007 | No. 14

На Майдані коло церкви... Знову?

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Два останні дні березня столиця України мовби повернулася в революційний листопад 2004 року: знову зійшлися в гострому ідейному протиборстві об'єднана опозиція і провладні політичні сили на чолі з парляментською Коаліцією національної єдности.

В п'ятницю, 30 березня, Комітет національного порятунку, зформований „Народною самообороною" Юрія Луценка, бютівцями і „нашоукраїнцями", звернувшись до Конституційного суду з проханням дати відповідь щодо чинности „Закону про імперативний мандат" і щодо того, чи має Президент підстави розпустити Верховну Раду, вивів своїх прихильників на Майдан Незалежности. Водночас на Европейській площі Києва почався т. зв. Форум національної єдности, скликаний проурядовими фракціями Партії Реґіонів, комуністів і соціялістів.

Опозиція вимагала від Президента розпустити ВР, тим часом прихильники уряду В. Януковича висловлювали певність, що В. Ющенко не зробить цього, а навпаки – підтримає „конструктивну позицію" Форуму.

Обидві сили зібрали по декілька тисяч громадян, однак зберігався загальний спокій.

В суботу, 31 березня, на сцені Майдану опозиція виставила гасла: „Ні – узурпації влади!", „Пане Президенте, розпустіть парлямент!", „Правда переможе!". Зі сходу і з заходу України автобуси везли до столиці людей, розділених кольором прапорів – синьо-жовтим і біло-синім. Але коли Львів прислав п'ять автобусів, то схід і південь – щонайменше 50.

Форум національної єдности збирав підписи під зверненням до Президента: „Ми закликаємо Вас рішуче покласти

(Закінчення на стор. 3)

Припинено повноваження Верховної Ради

В понеділок, 2 квітня, на офіційному сайті глави Української держави оприлюднено Указ Президента В. Ющенка про передчасне припинення повноважень Верховної Ради. Нижче подаємо текст цього документу:

Президент України Віктор Ющенко під час IV з'їзду партії „Народний Союз „Наша Україна" в Києві 31 березня.

Фото:УНІАН

„Останнім часом склалася ситуація іґнорування більшістю у Верховній Раді України конституційних вимог щодо формування коаліції депутатських фракцій. На заміну поодиноким випадкам включення до складу коаліції депутатських фракцій окремих народних депутатів, що мали місце при формуванні Антикризової коаліції у липні 2006 року, заступає практика масового поповнення її складу на засадах індивідуального або групового членства. Така практика є грубим порушенням статті 83 Конституції України, яка передбачає формування коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України за результатами виборів і на основі узгодження політичних позицій виключно депутатськими фракціями.

Порушення конституційних норм щодо формування коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України спотворює результати народного волевиявлення, здійсненого відповідно до статті 69 Конституції України через вибори народних депутатів України у березні 2006 року, є нехтуванням конституційних виборчих прав громадян України, призводить до іґнорування конституційного принципу народного суверенітету, закріпленого у частинах другій та третій статті 5 Основного Закону України. Такий розвиток подій є реальною передумовою узурпації влади в Україні, що заборонено частиною четвертою статті 5 Конституції України. Це також загрожує національній безпеці, спричиняє дестабілізацію політичної ситуації в державі, створює потенційну небезпеку державному суверенітетові.

Відповідно до частини другої статті 102 Конституції України Президент України є гарантом державного суверенітету, територіяльної цілісности України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина. Такий конституційний статус Президента України зобов'язує його здійснювати заходи для зупинення порушень Конституції України, прав громадян, для попередження загроз державному суверенітетові та територіяльній цілісності держави. З цього, зокрема, випливає обов'язок достроково припинити повноваження парляменту у разі порушень ним Основного Закону України, якщо немає інших запобіжників грубим порушенням Конституції України з боку Верховної Ради України.

Враховуючи викладене та керуючись частинами другою – четвертою статті 5, частиною другою статті 77, частиною шостою статті 83, пунктами 1 і 7 частини першої, частиною третьою статті 106 Конституції України, на виконання частини другої статті 102 Конституції України постановляю:

1. Припинити достроково повноваження Верховної Ради України V скликання.

2. Запропонувати народним депутатам України продовжувати виконувати свої повноваження, що безпосередньо не пов'язані з повноваженнями Верховної Ради України.

3. Призначити позачергові вибори до Верховної Ради України на 27 травня 2007 року, неділю.

4. Кабінету Міністрів України забезпечити фінансування позачергових виборів до Верховної Ради України.

5. Центральній виборчій комісії забезпечити проведення позачергових виборів до Верховної Ради України відповідно до Конституції України, Закону України „Про вибори народних депутатів України", інших законів України.

6. Цей Указ набирає чинности з дня його офіційного оприлюднення.

Президент України
Віктор Ющенко
2 квітня 2007 року

Прем'єр-міністер України Віктор Янукович вітає прихильників Форуму національної єдности на Европейській площі в Києві 31 березня. Фото:УНІАН

Провідник БЮТ Юлія Тимошенко на Майдані Незалежности в Києві 31 березня. Фото:УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Ющенко попередив В. Януковича

КИЇВ. — Президент Віктор Ющенко наголошує на неприпустимості силового сценарію розвитку подій у державі, – заявив він під час зустрічі 3 квітня з прем'єр-міністром Віктором Януковичем. „Як головнокомандувач Збройних Сил України, я не допущу „силового" сценарію. Мирні виступи громадян свідчать про зростання рівня демократії в нашій країні. Ви це публічно визнали, то будьте щирими до кінця", – наголосив Президент. Також В. Ющенко нагадав, що, відповідно до Конституції, укази Президента є обов'язковим до виконання на території України. Глава держави відзначив, що чинний на сьогодні склад Центральної виборчої комісії (ЦВК) довів, що спроможний організувати демократичні вибори. При цьому повернення попереднього складу ЦВК, визнаного у судовому порядку таким, що був причетний до фальсифікації виборів 2004 року, В. Ющенко назвав незаконним та аморальним. Президент наголосив, що уряд не є політичною силою і не може прикриватись рішенням Верховної Ради, а відповідно до указу має здійснити належні кроки для забезпечення діяльности ЦВК. Окремої уваги на зустрічі було надано питанню забезпечення фінансування урядом позачергових виборів. *(„Українська правда")*

США закликали до спокою

ВАШІНҐТОН. — У зв'язку з внутрішньополітичною кризою в Україні керівництво США закликало всіх учасників владного конфлікту до спокою та відмови від насильницьких дій. Кризу слід вирішувати засобами, які використовуються у правовій державі, – зазначається в заяві Державного департаменту США, оприлюдненій 2 квітня. Сполучені Штати уважно спостерігають за розвитком подій в Україні, говориться далі в документі. *(„Німецька хвиля")*

Росія обіцяє допомогти Україні

МОСКВА. — Росія посприяє Україні у врегулюванні кризи, якщо про це попросить українська сторона, – заявив 3 квітня голова МЗС Росії Сергій Лавров. „Головне слово у врегулюванні належить українській стороні. Якщо сприяння буде необхідне, запевняю, що за Росією справа не стане, – наголосив міністер. – Хочемо, щоб рішення було знайдене в рамках закону України на основі Конституції, через діялог усіх політичних сил країни. Ми зацікавлені, щоб Україна розвивалася стабільно в рамках конституційного поля". У той же час група депутатів російської Держдуми заявила про підтримку парляменту й уряду України і поклала відповідальність за кризу на Президента Віктора Ющенка. *(„Українська правда")*

В. Ющенко вивів О. Мороза зі складу РНБО

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко 3 квітня своїм указом вивів голову Верховної Ради Олександра Мороза зі складу Ради національної безпеки і оборони (РНБО) України. Текст указу про внесення змін до указу Президента України від 11 вересня 2006 року розміщено на офіційному сайті Президента. Натомість, до складу РНБО введено начальника Головного управління – командувача внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України Олександра Кіхтенка і першого заступника голови Служби безпеки України – керівника Антитерористичного центру при СБУ Валентина Наливайченка. *(УНІАН)*

СБУ обіцяє захистити виборчкоми

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко під час зустрічі з керівниками силових відомств 3 квітня закликав їх зберігати спокій у нинішній політичній ситуації і діяти лише в рамках закону. Служба безпеки України (СБУ) вживатиме усіх необхідних заходів для забезпечення нормального функціонування Центральної виборчої комісії (ЦВК) та інших виборчих комітетів, заявив виконувач обов'язків голови СБУ Валентин Наливайченко. Він додав, що в разі відмови фінансувати вибори в Україні Служба безпеки вживатиме заходів щодо відповідальних за це. 2 квітня, після підписання Президентом указу про розпуск парляменту, Верховна Рада проголосувала за повернення старого складу ЦВК на чолі з Сергієм Ківаловим. Звільнення старого складу ЦВК та С. Ківалова було частиною домовленостей 2004 року, після яких було прийнято політреформу. Міністер внутрішніх справ Василь Цушко сказав, що виконуватиме обов'язки міністра внутрішніх справ, хоча підтримує позицію уряду про невизнання указу В. Ющенка про розпуск ВР. В. Цушко сказав, що потреби у використанні внутрішніх військ для підтримання порядку наразі немає. Він додав, що київська міліція справляється з ситуацією, і погодився з Президентом В. Ющенком, що ситуація є штатною. Якщо не вистачить сил міліції, сказав В. Цушко, до ситуації може бути залучений війська спеціяльного призначення. Тим часом міністер оборони України Анатолій Гриценко закликав прем'єр-міністра Віктора Януковича виконати указ Президента і піти зі своєю партією на вибори. А. Гриценко разом з Арсенієм Яценюком, міністром закордонних справ, проголосували проти рішення коаліції не визнавати указ Президента. Ці два міністри були призначені за квотою Президента. А. Гриценко заявив, що збройні сили України виконуватимуть вийнятково розпорядження головнокомандуючого, тобто, Президента. *(УНІАН)*

В. Ющенко доручив перевірити законність рішень Ради

КИЇВ. — 3 квітня, Президент Віктор Ющенко звернувся до Генерального прокурора Олександра Медведька з проханням перевірити законність рішень Верховної Ради, прийнятих після оприлюднення указу про передчасне припинення повноважень парляменту. „Сьогодні я підпишу указ про скасування постанови уряду, прийнятого в ніч з 2-го на 3-го квітня. Будуть також подані відповідні судові позови стосовно дій, які відбулися в парляменті й уряді, які носять незаконний, антиконституційний характер", - сказав глава держави на зустрічі з керівниками силових відомств, передає Інтерфакс-Україна. Як відомо, у ніч на 3 квітня народні депутати коаліції Партії Реґіонів, Соцпартії та Компартії відмовились підкоритися указові Президента України Віктора Ющенка про розпуск парляменту. Верховна Рада відмінила указ про припинення повноважень складу ЦВК 2004 року. Таким чином, у випадку передчасних виборів в український парлямент вони будуть проходити при ЦВК на чолі з Сергієм Ківаловим, депутатом фракції Партії Реґіонів. При цьому парлямент прийняв постанову, яка забороняє урядові починати дії з організації та фінансування передчасних виборів у парлямент, які В. Ющенко призначив на 27 травня. Уночі Кабінет міністрів зібрався на екстренне засідання. Члени уряду підтримали постанову парляменту, яка назвала указ про розпуск парляменту антиконституційним, і прийняли постанову про заходи для виконання цієї постанови. Документ підтримали всі члени уряду, крім міністра закордонних справ Арсенія Яценюка та міністра оборони Анатолія Гриценка. Останній впевнений, що уряд повинен виконувати указ Президента про передчасне припинення повноважень Верховної Ради у випадку його оприлюднення. *(„Кореспондент")*

ВР заборонила фінансувати позачергові вибори

КИЇВ. — Верховна Рада України 3 квітня ухвалила постанову „Про деякі заходи щодо запобігання порушенням конституційного ладу та забезпечення невтручання НБУ в дії, яка загрожує конституційному правопорядку". „За" проголосувало 252 із 255 народних депутатів, зареєстрованих у залі. У постанові зазначено, що з метою забезпечення конституційного правопорядку і громадського спокою у державі тимчасово, до ухвалення рішення Конституційного Суду щодо указу Президента України про розпуск парляменту, забороняється Національному банкові України та його посадовим особам „у будь-який спосіб брати участь у забезпеченні фінансування заходів, передбачених цим указом". Дана постанова набирає чинности з моменту її прийняття. Президент Віктор Ющенко 2 квітня підписав указ про припинення повноважень парляменту. Згідно з документом, позачергові вибори до ВР відбудуться 27 травня. Верховна Рада того ж дня прийняла постанову, в якій заявила про відсутність у Президента правових підстав для розпуску парляменту, а Кабінет міністрів вночі прийняв постанову, якою вирішив підкорятися лише парляментові. *(УНІАН)*

Еврокомісія теж затурбувалася про Україну

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Европейська Комісія закликає усі політичні сили в Україні до мирного розв'язання політичної кризи, заявила 3 квітня у Брюсселі представник Еврокомісії Крістіан Гуман. „Ми закликаємо всі сили в Україні знайти політичне вирішення ситуації мирним шляхом", – сказала вона. К. Гуман наголосила, що Еврокомісія уважно стежить за подіями в Україні, що розвиваються після появи Указу Президента Віктора Ющенка про розпуск Верховної Ради. Увечері 2 квітня Президент Віктор Ющенко підписав Указ про розпуск парляменту. Верховна Рада відмовилася підкорятися рішенню Президента і 3 квітня, направила у Конституційний суд подання з проханням невідкладно перевірити указ на відповідність Конституції. У свою чергу Кабінет міністрів вирішив підкорятися лише Парламентові. *(„Українська правда")*

Майдан займають біло-блакитні

КИЇВ. — Прихильники урядової коаліції почали 2 квітня займати Майдан Незалежности у Києві, який слугував символом Помаранчевої революції два роки тому. На Майдані майорять блакитні прапори Партії Реґіонів та червоні – прихильників комуністів. 31 березня Майдан Незалежности був іншого кольору – на ньому збиралися прихильники опозиції, закликаючи Президента підписати указ про розпуск Верховної Ради. 3 квітня прихильники проурядової коаліції протестують проти розпуску парляменту і називають указ Президента неконституційним. З гучномовця лунають заяви про те, що необхідно захищати Конституцію від Президента. На місці, де опозиція плянувала спорудити сцену, з'явилися намети з написами „Партія Реґіонів". Їх з'являється все більше, і зараз їх уже понад 20. Навпроти, біля консерваторії, – червоного кольору аґітаційні намети Компартії. Прихильники коаліції кажуть, що прийшли на Майдан, бо мають право, як і всі люди, побувати тут, у серці України. Вони не побоялися полишити свої місця в пікеті біля Верховної Ради, бо впевнені, що до депутатів не буде застосована сила. Якщо на Майдан прийдуть представники опозиції, то прихильники коаліції обіцяють зустріти їх тепло. Обіцяють навіть брататися, як під час Помаранчевої революції. *(ББС)*

Україні бракує робітників

КИЇВ. — В Україні не вистачає робочої сили. Дефіцит кадрів спостерігається у всіх галузях економіки, хоча офіційний рівень безробіття сягає 6.5 відс. Як протидіяти такій незбалансованості на ринку праці? Відповідь на це запитання шукали представники служб зайнятости на міжнародній конференції, яка відбулася в українській столиці. Україні потрібні працівники робочих професій – токарі, електрозварювальники. Тепер на підприємствах за цими спеціяльностями працюють лише люди передпенсійного віку. Молодь не поспішає ставати за верстат через неналежні умови праці та низьку платню, – констатує директор Державної служби зайнятости України Володимир Галицький. Занижена ціна праці робить невигідною заміну дешевих робочих рук коштовною технікою. Зникають стимули до раціонального використання ресурсів і покращення організації виробництва. Перший заступник директора Національного аґентства зайнятости Швеції Ларс Сджестром радить українцям інтенсивніше працювати з роботодавцями, законодавчо стимулюючи їх до створення нових робочих місць з високим оплатним фондом. Л. Сджестром вважає, що надаючи перевагу роботодавцям, можна знизити рівень безробіття в Україні. *(„Німецька хвиля")*

На Майдані...

(Закінчення зі стор. 1)

кінець розбратові і конфронтації, будь-яким намірам горе-керівників опозиції розколоти суспільство, кинути людей на барикади, у пащу громадянської війни, якій не буде кінця".

Збори на підтримку влади відбулися в суботу у Донецьку, Харкові і Дніпропетровську. Виступаючи на Европейській площі того ж дня, прем'єр В. Янукович сказав, що коаліція не прийме жодних ультиматумів на свою адресу.

Після того, як керівник Народного союзу „Наша Україна" В'ячеслав Кириленко остеріг учасників віча, що коли тепер парлямент не буде розпущений, то наступних виборів до ВР в 2011 році взагалі не буде, об'єднана оопзиція прийняла резолюцію, в якій закликала Президента негайно розпустити Верховну Раду.

У понеділок, 2 квітня, представники обидвох протилежних сил мали зустріч з Президентом, однак, вона закінчилася без ніякого конкретного висліду. Невдовзі після неї Соціялістична партія у своїй заяві з приводу теперішніх протистоянь назвала опозицію, „купкою дрібних політичних інтриґанів і провокаторів... фіґлярів і підлипайлів... лукавими фарисеями з дрібноінтриґантської партії війни..." – мабуть, забув О. Мороз, як і 2001 році, за Л. Кучми, тодішня влада називала опозицію, у складі якої були і соціялісти, цілком подібними словами.

Занепокоєння новим Майданом висловив Посол Німеччини в Евросоюзі – втім, разом з надією, що демократичні засади переможуть в Україні і на цей раз. А Посол США Вільям Тейлор заявив: „Ми наполягаємо, що конфлікт має бути розв'язаний в межах Конституції – вона дає всі засоби для цього завдання".

Й от перший кульмінаційний момент: в понеділок, 2 квітня, о 21 год. 10 хвилин за київським часом, Президент В. Ющенко підписав Указ про передчасне припинення повноважень Верховної Ради. Відповіддю на цей рішучий крок стала заява парляментської більшости про те, що Верховна Рада не підкориться Указові Президента. Того ж дня В. Ющенко звернувся до українського народу, ще раз обґрунтовуючи своє рішення розпустити ВР. У вівторок, 3 квітня, звернення до народу оприлюднила Верховна Рада, пояснюючи, чому вона не хоче виконати Указ Президента про припинення повноважень теперішнього складу парляменту. *(УНІАН)*

На Заході слідкують за подіями в Україні

КИЇВ. — Чужоземні друковані видання, приділяючи велику увагу політичній кризі в Україні, висловлюють побоювання з приводу можливих відкритих зіткнень противорчих сил.

Так, „Ню-Йорк таймс" 2 квітня пише, що події, які передували розпускові парляменту Президентом Віктором Ющенком, „зіштовхнули Україну в її найжорсткішу політичну кризу з часів Помаранчевої революції 2004 року.

Зі свого боку, британська газета „Файненшл таймс" розцінює „розпуск Президентом В. Ющенком парляменту як його найсміливіший крок з того часу, як він прийшов до влади в ході Помаранчевої революції 2004 року, яка проходила під гаслами демократії. *(„Українська правда")*

НА ТЕМИ ДНЯ

Тяжко бути Президентом...

Петро Часто

В порівнянні з київським листопадово-грудневим Майданом 2004 року, наскрізь драматичним і водночас окрилено-оптимістичним, вогненно-очищувальним, та сама площа тепер ось, останнього березневого дня, викликає хібащо ніякову посмішку. Тоді, в 2004-му, все до краю, до дна відкрилося, всі свідомі українці, там і тут, знали, за що вони і проти чого, усвідомлювали лінію поділу між Добром і Злом. І нехай у висліді ще не витворилася нова якість суспільства – все ж величезним історичним здобутком було творення нової всеукраїнської душі. На жаль, небагато знайшлося провідників, котрі б почулися дітьми цієї душі й пішли в політику заради її дальшого очищення і творення, а не заради особистої влади чи слави.

А тим часом Добро і Зло – ті ж самі, й місцями не помінялися. Ті самі сили – політичні, інтелектуальні, духовні – зійшлися знов на Майдані двома фронтами: за Україну і проти України. Нехай нас не ошукує розмаїття партійних прапорів: насправді їх два – проукраїнський і проросійський. Сто разів розпускайте Верховну Раду, сто разів призначайте нові вибори – противорство цих двох антаґоністичних сил залишиться. Нові вибори мали б сенс, якби в депутатські крісла більше не потрапили такі запеклі україножери, як Кушнарьов, Кисельов, Чечетов, Колесніков і десятки ще гірших, бо таємних, ворогів України. Але вони знову сядуть в ці ж крісла – на це й була розрахована так звана політична реформа з того самого історичного грудня 2004 року. Вона ідеально виконує довготривалу програму, закладену в неї великими комбінаторами Кучмою і Медведчуком і палко підтриману Морозом – це при тому, що він вдавав з себе вождя антикучмівського руху у всій Україні. Сьогодні треба бути сліпим, щоб не бачити, як з-за цієї реформи стирчать московські вуха: Україна перетворилася не просто з президентської республіки в парляментську – вона відразу стала країною реґіонів, якою свавільно керує жменька олігархів, котрі за місця у виборчих списках заплатили мільйони долярів і котрі, опинившись в парляменті, абсолютно не відповідають перед виборцями, перед суспільством. Якщо мати на увазі цей непримиренний антаґонізм проукраїнства і антиукраїнства в Україні, то реформа була здійснена на догоду Москві – руками українських законодавців Росія невтралізувала в Україні перемогу Помаранчевої революції, розвіяла українські надії, поновно дістала доступ до впливу на Україну – щоб тримати її в розбалянсованому стані, не допустити до консолідації її патріотичних сил.

В. Ющенко почав розчаровувати своїх і зачаровувати чужих – все глибше опинявся в полоні політичної казуїстики, ховаючи свою відстороненість від ідей Майдану нагадуванням, що він є президентом надпартійним, всеукраїнським. Його стали залишати люди, котрі не хотіли разом з ним втрачати чести, для котрих Майдан-2004 був не просто сплеском українсь-

(Закінчення на стор. 26)

У Києві 31 березня. Світлини Сергія Марченка переслав до „Свободи" проф. Тарас Гунчак.

АМЕРИКА І СВІТ

Н. Пелосі провела переговори з президентом Сирії Б. Асадом

ДАМАСК, Сирія. — Голова Палати Представників Конґресу США Ненсі Пелосі 4 квітня проводила у Дамаску переговори з президентом Сирії Башаром Асадом. За словам Н. Пелосі, мета візити – важливий крок у спробі відновлення діялогу з Сирією. Уряд Президента США Джорджа Буша критикує візиту, яку, на думку Білого Дому, Дамаск може неправильно зрозуміти. Вашінґтон не раз звинувачував Сирію у підтримці міжнародного тероризму та втручанні у внутрішні справи Лівану й Іраку. *(Радіо „Свобода")*

Триває конфлікт між Іраном та Великобританією

ВАШІНҐТОН. — Телебачення Ірану 2 квітня оприлюднило відео з свідченнями британських моряків. Між Іраном та Великобританією продовжується конфлікт навколо арештованих іранцями британських моряків. Іран заявляє, що всі 15 захоплених британців зізнались, що під час арешту перебували в іранських територіальних водах. Теґран обіцяє не публікувати відеозапис зізнання, через, за визначенням іранської сторони, позитивну зміну позиції Великобританії. Напередодні урядове телебачення Ірану показало двох британських моряків, які вказали на карті місце де вони, начебто, увійшли в іранські води. Один з показаних військових повідомив, що з усіма арештованими поводяться добре. Міністерство закордонних справ Великої Британії засудило показ затриманих по телебаченню. Лондон продовжує наполягати, що під час арешту моряки перебували в іракських територіяльних водах. Офіційні особи Ірану кажуть, що нема потреби судити британських військових. Британія 28 березня оголосила, що припиняє усі двосторонні взаємини з Іраном, вимагаючи, щоб іранці відпустили 15 британських співробітників фльоти, захоплених у полон біля берегів Іраку. Іранці кажуть, що британці були в іранських територіяльних водах, але британські військові кажуть, що мають докази, які заперечують це. Британія оприлюднила дані з супутника, які доводять, що 15 моряків, затриманих Іраном, перебували в територіальних водах Іраку на відстані 1.7 морських миль від кордону, тому їхнє затримання було незаконним. Прем'єр-міністер Тоні Блейр заявив що Іран діє незаконно і що наспів час посилити міжнародний тиск на Іран. *(„Голос Америки", ББС)*

Рада безпеки ООН – про майбутній статус Косова

НЮ-ЙОРК. — Практично без сподівання на досягнення успіху Рада безпеки ООН розпочала 3 квітня консультації щодо майбутнього статусу нині сербської провінції Косово. Вони проходять на основі пляну, запропонованого уповноваженим ООН з косовського питання Марті Ахтісарі. Ним передбачено контрольовану з боку міжнародної спільноти незалежність провінції, більшість населення якої складають албанці. Прем'єр-міністер Сербії Воїслав Коштуніца заявив перед найвищим органом ООН, що поданий М. Ахтісарі плян порушує територіяльну цілісність його країни. Скептично ставиться до цього пляну зокрема й Росія. Натомість президент Косова Фатмір Сейдіу оцінив його як справедливу пропозицію. *(„Німецька хвиля")*

Домовились спорудити Паневропейський нафтопровід

ЗАҐРЕБ, Сербія. — П'ять европейських країн домовились спорудити Паневропейський нафтопровід. Відповідну декляpацію 3 квітня підписали у Заґребі міністри енерґетики Румунії, Сербії, Хорватії, Словенії та Італії. Нафтопровід довжиною майже півтори тисячі кілометрів коштуватиме 3 млрд. дол. Він з'єднає румунський порт Констанцу з Тріестом в Італії і буде здатний транспортувати природний ґаз. Проєкт має на меті урізноманітнення і захист джерел поставок енерґії для Евросоюзу. Підписання угоди у рамках Міжнародної енерґетичної конференції організувала Хорватія, яка цього року очолює Процес співробітництва у Південно-Східній Европі. *(Радіо „Свобода")*

Чужинцям в Росії заборонили працювати на ринках

МОСКВА. — Російські урядовці захищають новий закон, який забороняє чужоземцям працювати в роздрібній торгівлі. Президент Володимир Путін сказав, що ці заходи потрібні для поліпшення ситуації з робочими місцями для росіян, проте його опоненти твердять, що закон є популістським кроком в межах підготування до президентських виборів наступного року. Заступник голови Федеральної служби міґрації В'ячеслав Поставнін заявив, що новий закон сприятиме зменшенню кількости нелеґальних іміґрантів, і водночас захистові прав існуючих міґрантів. З 1 квітня чужоземцям в Росії заборонено торгувати на ринках, в кіосках, а також у роздрібній торгівлі за межами крамниць. 1 квітня стало чинним рішення уряду Росії, яке вводить так звану нульову квоту для чужоземців у роздрібній торгівлі. Однак, міґранти і далі мають право працювати як прибиральники, вантажники, оптовики, керівники і орендатори робочих місць. Закон діятиме до кінця цього року, а потім правила можуть бути подовжені, змінені або скасовані. Дія нового закону не поширюється на чужоземців, які працюють в крамницях, барах і ресторанах. *(ББС)*

У Тбілісі поховали першого президента Грузії

ТБІЛІСІ, Грузія. — 1 квітня в Тбілісі відбулася церемонія перепоховання першого президента Грузії Звіяда Гамсахурдії. Його останки поховано у Мтацміндському пантеоні громадських діячів і письменників Грузії. Попрощатися з колишнім президентом прийшли десятки тисяч людей, серед учасників церемонії – президент Грузії Михаїл Саакашвілі, голова парляменту Ніно Бурджанадзе і прем`єр-міністер Зураб Ногаіделі. Церемонія прощання відбулася перед будівлею парляменту Грузії на проспекті Руставелі. Труну з останками колишнього президента встановили на мармуровому постаменті, накривши державним прапором Грузії часів З. Гамсахурдії. З. Гамсахурдія був президентом Грузії в 1991-1992 роках. На початку 1992 року під час громадянського протистояння він був вимушений залишити свою посаду, після чого з родиною виїхав до Чечні. Восени 1993 року З. Гамсахурдія повернувся до Грузії і спробував знову посісти посаду президента, але не зміг. З. Гамсахурдія загинув в 1993 році за нез'ясованих обставин в західній частині Грузії. У лютому 1994 року на вимогу його дружини Манани Арчвадзе-Гамсахурдія тіло З. Гамсахурдія перепоховали в Грозному. У березні 2007 року могила, без надгробної плити, була знайдена і розкрита. Російські експерти підтвердили, що в могилі знаходилися останки З. Гамсахурдії, після чого прах колишнього грузинського провідника відіслали на батьківщину. Члени сім'ї З. Гамсахурдії відмовилися від проведення експертизи для з'ясування причин його смерти. *(УНІАН)*

Почалося підписання нової Конвенції про права інвалідів

НЮ-ЙОРК. — Нову Конвенцію про права інвалідів підписали понад 80 країн світу. Урочиста церемонія відбулася 30 березня в залі Генеральної асамблеї ООН. Уперше в історії Конвенція закріплює права інвалідів на рівні міжнародного права. Для набуття чинности документ мають ратифікувати щонайменше 20 країн. Покищо це зробила лише одна держава – Ямайка. Серед пострадянських країн Конвенцію підписали лише Вірменія, Литва і Молдова. За даними ООН, приблизно 10 відс. населення Землі мають тілесні, душевні або розумові вади. *(Радіо „Свобода")*

Вимагають звільнення репортера

ҐАЗА. — Палестинські журналісти 2 квітня розпочали триденний страйк через викрадення репортера ББС. Вони вимагають від уряду забезпечити звільнення Алана Джонстона. Журналіста захопили у смузі Газа в середині березня – відтоді інформації про його долю немає. Також не відомо, хто саме його викрав. Британське видання „Ґардіян" опублікувало заклик майже 300 журналістів з різних країн, які також вимагають звільнити свого колеґу. *(Радіо „Свобода")*

У Москві заборонили Марш незгідних

МОСКВА. — Московська влада 2 квітня відмовила в дозволі на проведення Маршу незгідних, призначеного на 14 квітня. В управі Москви організаторам маршу повідомили, що місце проведення акції – Пушкінська площа – 14 квітня буде використана для іншого заходу. Того ж дня до адміністрації Санкт-Петербурґу була подана заява на проведення маршу 15 квітня. Аналогічні акції плянують провести й у Нижньому Новгороді. Там походи заплянованi на кінець квітня, травня і початок червня. Нагадаємо, 24 березня правоохоронні органи Нижнього Новгорода затримали більше 100 осіб, що прибули для участи в Марші незгідних. 3 березня несанкціонована акція опозиції Марш незгідних у Санкт-Петербурзі зібрала кілька тисяч осіб і призвела до масових арештів. Рух у центрі міста було паралізовано на дві години. *(Інститут Масової Інформації)*

Звертання Ф. Кастро після місяців мовчання

ГАВАНА, Куба. — Кубинський провідник Фідель Кастро, який через хворобу зберігав мовчання, розкритикував енерґетичну політику США. Намір американського президента Джорджа Буша використовувати сільськогосподарські культури для виробництва біопалива для автомобілів може вичерпати запаси їжі націй, що розвиваються, заявив кубинський провідник у своїй першій за останні вісім місяців статті для видання Комуністичної партії „Granma". Стаття опублікована через кілька тижнів після поїздки Дж. Буша Латинською Америкою, у ході якої американський Президент закликав держави реґіону диверсифікувати постачання енерґоносіїв до своїх країн й активніше переходити на біопаливо, і насамперед етанол. На думку американського Президента, це дозволить зробити зовнішню політику держав Латинської Америки більш незалежною. Однак аналітики помітили в закликах американського Президента спробу послабити вплив Венесуелі на реґіон – одного з найбільших у світі постачальників нафти. Після минулорічної операції 80-річний Ф. Кастро тимчасово передав повноваження керівника держави молодшому братові Раулю. Відтоді він жодного разу не з'являвся на публіці, хоча його промови транслювались по радіо. *(Радіо „Свобода", „Кореспондент")*

Папа Римський – за зближення України з Европою

РИМ. — Папа Бенедикт XVI закликав до тісніших зв'язків України з Европою. Про це глава Католицької Церкви заявив 30 березня на зустрічі з новим послом України у Ватикані Тетяною Іжевською. За словами понтифіка, зважаючи на своє географічне розташування, Україна має виконувати ролю брами між Сходом і Заходом. Чи підтримує Папа вступ України до Европейського союзу не повідомляється. Бенедикт XVI подякував Президентові України Вікторові Ющенкові за запрошення відвідати Україну, але не сказав, чи він погодиться на нього. *(„Німецька хвиля")*

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Кар'єра швидка, але вповні заслужена

Р. Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – Україна має нового міністра закордонних справ, і якщо треба буде придумати для нього газетярське прізвисько чи, за термінологією пластунів Лісових Чортів, „порекло", то я пропоную „Ракета", або щось конкретніше українське – „Циклон-4", наприклад. Міністер Арсеній Яценюк – людина-ракета, „Містер Циклон-4". Його кар'єра, немов ракета-носій, летить вгору. Швидко.

Тільки подумайте: 1974 рік. Мабуть, усі ми пригадуємо, що тоді робили, де були – це ж не так давно. А саме 1974-ий – це рік народження (так, народження!) нового керівника зовнішньополітичного відомства України, яке нині має своїх співробітників по всьому світі, але яке до 1991 року було насправді тільки символічним міністерством.

Десь два роки тому, коли ми зустрілись в його кабінеті в Національному банкові України, я завважив, що коли в грудні 1991 року Україна підтверджувала у референдумі своє бажання бути незалежною, він ще не міг голосувати – був замолодий. Таким чином, хоч А. Яценюк і родився в ювілейному році Леоніда Брежнєва (десятиліття на престолі Компартії), і коли Україною верховодив вірний і перевірений „ленінець" Володимир Щербицький, то вся кар'єра А. Яценюка відбулась у самостійній Україні. Він – дитина незалежної України, без совєтського „баґажу", навіть, мабуть, без комсомольського значка на грудях. Зате він добре знає, що таке валютні резерви його держави і як краще ними оперувати на користь держави.

Арсеній „Ракета" – Яценюк народився у буковинських Чернівцях і вступив на юридичний факультет Чернівецького університету, де ще студентом заснував юридичну фірму. Після закінчення університету ще вивчав банківське діло у Київському національному торговельно-економічному університеті. І пішов працювати до великого банку „Аваль".

Коли йому було 24 роки, він став консультантом кредитного департаменту цього банку. А згодом радником голови банку „Аваль" і заступником президента.

У 2001 році голова уряду автономного Криму покликав буковинця А. Яценюка на пост міністра економіки. В українській пресі тоді ходили здогади, що молодий Яценюк має „плечі" у Трудовій партії України. Назва цієї партії дещо дивна, бо партія зовсім не пролетарська. Серед її членів були такі „трударі", як Віктор Пінчук – тодішній „перший зять" України і виробник якісних труб для газо- і нафтопроводів. Але навіть якщо крісло в кримському уряді дісталось А. Яценюкові при допомозі знайомств, то, переїхавши до Криму, він не віддавав свого часу сонцю й морю. Серед іншого, він випрацював програму розвитку Криму, а також наполягав на користуванні в міністерстві українською мовою, в тому числі у документах і кореспонденції міністерства. Через декілька місяців в будинку міністерства економіки Криму почали ремонт, і міністер А. Яценюк дав доручення повісити нові таблички на дверях кабінетів – українською мовою. Характерно, що він не демонструє любов до державної мови у драматичних тонах з трибуни, а пояснює це зовсім прагматичним підходом: держава виділяє гроші з бюджету на вивчення державної мови. Якщо людина не здатна вивчити ще одну мову, це може значити, що в неї відсутній інтелект, а в такому важливому відомстві, як міністерство економіки, інтелект дуже потрібний.

В Криму нинішній міністер закордонних справ попрацював трохи більше року, бо коли Сергія Тігіпка, колишнього першого комсомольця Дніпропетровщини, а згодом (після розвалу СССР і комсомолу) керівника немалого банку і політичного діяча самостійної України, призначили президентом Національного банку України (НБУ), С. Тігіпко відразу забрав А. Яценюка до Києва на свого заступника. І це, як виявилось, було мудре рішення нового керівника банку: через кілька місяців С. Тігіпко взяв відпустку з НБУ, щоб стати менаджером невдалої президентської виборчої кампанії Віктора Януковича, і А. Яценюк став виконувати обов'язки президента банку (працюючи, до речі, далі у своєму кабінеті заступника голови НБУ. До кабінету С. Тігіпка так і не перейшов, хоч той, з причини поразки президентської кампанії, до НБУ так і не повернувся).

Тим часом „дитина самостійної України" А. Яценюк керував банком у дуже нелегкий період і здав іспит на відмінно. Він підніс валютні резерви України, збільшив банкові вклади громадян (заощаджені гроші – до банку, а не до матрацу), фаворизував національну валюту до тієї міри, що деякі банкіри, які воліли оперувати в долярах або евро, називали його „гривнелюбом". Під час Помаранчевої революції А. Яценюк врятував гривню: на декілька днів обмежив суми, які громадяни могли витягати з своїх банкових рахунків. Цей ризикований крок виявився ефективним. Банкова система України не розвалилась, хоч могла б, якщо б усі починали витягати свої вклади, купували доляри і запихали їх в матраци.

Після остаточної перемоги Віктора Ющенка як Президента України, А. Яценюк головою НБУ, без позначки „виконуючий обов'язки" не став. В. Ющенко на цю посаду призначив свого спадкоємця в НБУ Володимира Стельмаха. Але, як кажуть в Америці, „you can't keep a good man down" (доброго парубка не спинити). А. Яценюк знову поїхав на південь – цим разом як заступник голови Одеської обласної держадміністрації. А згодом Президент В. Ющенко призначив його високим посадовцем свого секретаріяту. Коли ж уряд В. Януковича і Верховна Рада вирішили усунути Бориса Тарасюка з Михайлівської площі і двічі не затвердили заступника Б. Тарасюка Володимира Огризка на посаді міністра, Президент В. Ющенко запропонував молодого А. Яценюка на міністра, і 21 березня Верховна Рада дала йому рекордну кількість голосів.

Чи зможе 33-річний буковинець А. Яценюк відати міжнародними стосунками України?

(Закінчення на стор. 28)

Заява УККА з приводу розпуску Верховної Ради України

Український Конґресовий Комітет Америки (УККА), як провідна централя української американської громади, підтримує волевиявлення українського народу, виражене у демонстраціях протесту в Києві, яке спонукало Президента Ющенка розпустити Верховну Раду України.

Потреба захистити демократичний процес управління країною та народний вибір, який був здійснений під час чесних та прозорих парляментських виборів в Україні у березні 2006 року, вимагає прийняття цього непростого рішення. Таким чином забезпечується право громадян України, які є єдиним джерелом влади в країні, на право вибору своїх керівників і припиняється сваволля народних депутатів, які нехтують своїми обіцянками виборцям, потрапивши у Верховну Раду. Лише народ України має право вирішувати майбутню долю країни, а не окремі особи, які мають доступ до влади.

В рамках підготування до позачергових виборів до Верховної Ради України, УККА закликає українську громаду США створити делеґацію міжнародних спостерігачів на цих виборах.

Україна переходить критичний етап свого демократичного розвитку, і нашим обов'язком є зробити все можливе, щоб допомогти забезпечити прозорість та чесність виборів, таким чином захистивши демократичні права виборців України.

За Крайову Екзекутиву УККА:
Михайло Савків,
президент
Орест Бараник,
голова Зовнішньої комісії
2 квітня 2007 року

Віче на підтримку демократії в Україні

Дарія Василик зачитує резолюцію віча в Чикаґо.

ЧИКАҐО. – 1 квітня українська громада провела віче, на якому йшла мова про події в Україні, де триває переманювання депутатів до коаліції Партії Реґіонів, щоб досягнути більшости у Верховній Раді, а тоді зовсім усунути від влади Президента, внести зміни до Конституції, надати російській мові статус державної, іншими словами – повернутися до колишніх часів. Саме про ці речі говорили всі, що виступали на вічі – голова Української громадської організації „Помаранчева хвиля" Тарас Василик, Наталія Ярова, Роман Яцковський, Лука Костелина та Нестор Коваль. Вони заявили, що український народ так довго продовжуватиме Помаранчеву революцію, доки не буде створена в Україні така влада, яка працюватиме для українського народу, втілюватиме в державі національні цінності й зміст та захищатиме державну незалежність.

Л. К.

У боротьбі за владу

Виглядає, будемо тепер не раз повертатися до подій Української Народної Республіки – і не тільки у зв'язку з ювілеєм революції і розпаду царської Росії, а й тому, що в той важливий період проукраїнство, як і сьогодні, гризлося між собою, тим часом проросійство в Україні активно діяло.

У 1920 році, в Коломиї, А. Дзензель видав в друкарні Я. Оренштейна тоненьку книжечку „Як нам задовольнити наші пекучі проблеми? Деякі поради владі і населенню України". Автор писав, що люди, змучені двома роками більшовицької влади, сподіваються, що нова, українська влада принесе їм кращу долю. Після докладної аналізи стану справ в Україні, автор висловив дев'ять порад, дві перших з яких були такі: „влада і народ повинні злитися в одну непорушну силу і спільно дбати про добробут держави та її громадян, народ і влада повинні пам'ятати, що тільки безупинною працею можна добитися поліпшення добробуту, економічного і культурного, як держави, так і громадян".

Відтоді минуло вже 87 років, але порада не видається застарілою. Навпаки, вона ніби тепер висловлена. На жаль, народ і влада не злилися у непорушну силу. У Києві люди збираються на окремих площах, розділених стіною. З обох боків стіни – громадяни однієї країни. У парляменті вражають порожні лави тих, хто не злився у державотворчій праці з такими ж депутатами, обраними загалом не для протистояння (і перебігання з лави на лаву), а для піклування про правовий захист держави і народу. Уряд, парлямент і усю країну очолили люди, охоплені жагою монопольної, абсолютної влади, щоб мати нагоду здійснити не народні, а власні сподівання.

Варто б їм поміркувати про те, що історія не зберегла жодного випадку, коли б прагнення мати абсолютну владу приводило до успіху і особи, і народу. Історія України – не виняток. Варто пригадати гетьмана Івана Виговського, який під Конотопом завдав такої поразки москалям, що на усю Московщину напав смертельний переляк. Але не пішов Виговський на Москву, бо його оточення змусило зректися булави. Один за одним змінювалися у взаємній ворожнечі гетьмани, занепадало військо, а поруч з їхніми володіннями зростали за рахунок України сили двох сусідніх держав.

Настали інші часи. Україна тепер вже не є козацьким степом між двома потугами. Україну знає і шанує світ. Але й дивується з неї. Коли випала їй ласка стати незалежною, самі ж громадяни за потурання влади віддали найкоштовніші свої багатства, вибачили сусідам вимушені силою їхні борги, пустили на свою землю їхнє військо, зберегли чужинські назви міст і вулиць. І навіть мову чужинську бережуть, мов свою. Так, спершу не вміли, не знали... Але минуло 15 років. Чи розквітло на власній землі селянство? Чи потужні підприємства і шахти дали стільки продукції, що її вистачило і собі, і на продаж? Чи український театр, українське кіно, українська книжка стали неодмінними у кожному селі та місті? Ні!

То може тепер особи, яким народ довірив владу, змагаються за те, чий проєкт поліпшення життя, підвищення продуктивности господарства, зміцнення гривні є кращим? Де там! Протистояння сягнуло найвищої точки. При цьому Президент змагається за владу в ім'я стратегічних, державних цілей, а прем'єр у тактичній боротьбі шматками вириває у нього владу в ім'я кланових інтересів, видаючи їх за всенародне щастя. Виграє, як і у часи Виговського, сусідня потуга... Проте влада – це не тільки перші особи, а й оточення. Вочевидь, замало у тому оточенні справжніх патріотів. Вочевидь, доведеться ще зачекати, доки вони підростуть.

КВІТЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Застерігав Україну, бо любив її...

5 квітня виповнюється 125 років від дня народження В'ячеслава Липинського – визначного українського мислителя-історіософа, політолога і політичного діяча, чільного ідеолога Гетьманщини, тобто монархічного устрою української державности.

Народився він на Волині, родичі його, Казимир Липинський і мати Клара, з Рокитських, належали до тієї давньої польської шляхти, котра ще з початком XVII сторіччя залишила рідне Мазовше й осіла серед українців, перейнявши їхню мову і звичаї. В цьому розумінні В'ячеслава Липинського можна зачислити до досить довгої низки яскравих представників нашої національної культури, котрі за походженням не були українцями, але котрих до України і до синівського служіння їй привело надзвичайно розвинуте в них почуття справедливости. Це був сорт обраних людей, переконаних в тому, що, обстоюючи справедливу українську справу, вони разом з цим обстоюють справедливість для кожного народу, для всього світу. У цій низці з вдячністю згадаймо родини Антоновичів, Рильських, Познанських, Житецьких, котрі гуртувалися довкола Київської Громади та „Основи". Вклонімося й пам'яті Агатангела Кримського, в жилах якого не було й краплі української крови. І ця духовна лінія простежується до нашого часу: самовідданим українцем недавно помер у Києві американець Джеймс Мейс...

Але В. Липинський навіть на такому яскравому тлі – виняткове явище: в його випадку маємо не просто ще одного „хлопомана", українського культурника, збирача фолкльору. Він – несхитний український державник, вся діяльність його була підпорядкована завданню здобуття Україною національно-політичної незалежности.

Два шляхи вели його до українства. Перший – це вплив на нього самої України, її історії, її долі, її духовної атмосфери, про яку він потім писав у своїх знаменитих „Листах до хліборобів": „Величчю своєю, а не брудом притягло мене до себе українство". Другий – щира зичливість його батька-матері і його предків до України: „Дякую Богові, що маю в собі кров тих, що створили саму ідею, само поняття політичне сучасної Уктраїни. Щасливий я, що з кров'ю предків одідичив вроджений, інстинктовний нахил до українства – до боротьби за свою владу на своїй землі. І тішуся врешті, що свідомости української не треба мені було черпати з книжок, доходити до неї шляхом раціоналістичним...".

В 1917 році В. Липинський – організатор Української Демократичної Хліборобської партії й автор її програми, за Гетьманату він – посол України у Відні.

В українській політології консерватора і монархіста Липинського зазвичай протиставляють Донцову з його ідеями „інтеґрального націоналізму", але це протиставлення – курйоз нашої політичної думки, бо історія з її видозмінами може потребувати як консерватизму, так і революційної дії. Як казав ще Екклезіяст, є час збирати каміння і є час його розкидати.

Як політик-теоретик В. Липинський залишається актуальним сьогодні у багатьох своїх ідеях-провіщеннях. Зокрема в ідеї „клясократії" – тобто об'єднання українського суспільства не на ґрунті партій, а за соціяльними клясами, за тими реальними прошарками, котрі створюють продуктивну силу України і є основою життєздатного громадянського суспільства. Партійщина з її безперервною боротьбою , – остерігає В. Липинський, – веде до охлократії, що на ділі означає брутальне тяжіння державної влади над суспільством. Тим брутальніше, що охлократія в Україні 1917-1921 років мала проросійський характер. Можемо, на жаль, додати: мала і дотепер має, судячи з того, як керує Україною сьогоднішня влада, представлена в уряді і в парляменті Партією Реґіонів, соціялістами і комуністами. Це та сама найгірша форма „охлократії", для котрої українська національна ідея є чужою і ворожою – тому в таких довгих і великих муках народжується українське громадянське суспільство, відроджується українська нація. „Нацією я називаю продукт оцього складного взаємовідношення держави і громадянства. Нація – це реалізація хотіння бути нацією. Коли нема хотіння, виявленого в формі ідеї – нема нації. Але так само нема нації, коли це хотіння й ідея єсть, але воно не реалізується в матеріяльних формах держави", – писав В. Липинський, звертаючись до майбутніх державних діячів України і до нас з вами.

П. Ч.

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Пам'ятаймо про Україну!

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00 на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Щоб громада побачила ООЛ в дії

Я дуже пильно читав новини із Сиракюз у „Свободі" від 9 березня 2007 р. Це цікава статтяредактора Миколи Дупляка. Він пише про тривожний стан коляди не лише у Сиракюзах, але, думаю, в усій Америці. Редактор М. Дупляк пише, що перестали колядувати не тільки молодіжні організації, а й старші, як ООЧСУ і лемки з Організації Оборони Лемківщини (ООЛ).

У цьому я не погоджуюся з М. Дупляком. Коляди ООЛ за 2006-2007 роки є майже рекордові. Усі діючі відділи, від найбільших до найменших, проводили коляду. Але не в Сиракюзах. Мені, як голові ООЛ, відомо, що у Сиракюзах існував 22-ий Відділ ООЛ під головуванням Василя Майковича. Коли В. Майкович помер, відділ перестав колядувати, бо його провідники чомусь вирішили, що нам не випадає колядувати. У Сиракюзах є багато лемків, але мені не зрозуміло, чому наші лемківські провідники, котрі були членами 22-го Відділу, не відновлюють традицію коляди. Я радію, що молодь Пласту (станиці Сиракюзи) таки плекає українські традиції. Мій лист є одночасно запитом, чи буде кому замовити Панахиду за жертв акції „Вісла", 60 років якої минає 28 квітня? Кажуть в Україні – „впертий як лемко". То я, лемко, знову питаю, чи не варто відновити відділові ООЛ у Сиракюзах добру традицію колядування, щоб громада побачила ООЛ в дії?

Зенко Галькович,
голова ООЛ
Кліфтон, Н. Дж.

З бібліотеки вкрадено твори мистців

З Бібліотеки ім. Т. Шевченка в Лондоні – духовного осередку українців на Британських островах – під час Різдвяних свят викрадено мистецьку колекцію, яку роками по крихті збирали українці. Перлиною колекції була картина „Весілля" видатного майстра побутового живопису й ілюстрації Костянтина Трутовського (1826-1893). У Петербурзькому інженерному училищі він отримав фах військового інженера, відвідував малювальні кляси Академії мистецтв, де навчався у проф. Ф. Бруні. Інтерес художника до селянської теми був здійснений у картинах „Колядки на Україні", „Сорочинський ярмарок", „Базар у провінції", „Весільний викуп", а також у картині „Весілля". Формуванню мистецьких поглядів К. Трутовського сприяли поезії, живопис й графіка Т. Шевченка, з яким він був особисто знайомий та ілюстрував його твори.

Ще три викрадені картини написані сучасними художниками України. Дві з них належать Данилові Довбошинському, Заслуженому художникові України. Сюжетом обох картин, написаних майстром у 1992 році, була українська тематика – побілені хати під теплими солом'яними стріхами, уквітчані мальвами.

Останню з картин – „Дзвонар" – написав в 1976 році Панас Заливаха, один з символів „шістдесятництва". На ній зображено чоловічу постать з піднятими до гори руками, яка символізує образ українця, що підводиться з колін.

Крім картин, викрадені чотири скульптури, створені рукою геніяльного майстра – скульптора й графіка Григора Крука (1911-1988) з с. Братишів Тлумацького району, Івано-Франківської області. Малювати він вчився у Львові, в Краківській академії мистецтв, Берлінській академії мистецтв. Після закінчення війни залишився в Німеччині, маючи вже досить відоме ім'я в місцевому мистецькому середовищі. Найбільше його виставок відбулося у Мюнхені, а також у багатьох містах США, Канади, Азії та Європи.

Усі, хто може допомогти слідству, можуть написати на адресу: 49 Linden Gardens, Notting Hill Gate, London W2 4HG, U.K. (конфіденціяльність ґарантується). За корисну інформацію, яка допоможе поверненню речей, оголошена нагорода 3,000 фунтів.

Д-р Людмила Пекарська,
Лондон

Передплачено тижневик

Час від часу у „Свободі" з'являються позитивні відгуки про тижневик від читачів з України. Газета їм подобається. Але не всі можуть її читати. Про це писав 9 березня Володимир Артемчук з Вінниці. Висилаю гроші на передплату „Свободи" для нього.

Володимир Колюбінський,
Фініксвіл, Па.

Від редакції. Гроші на передплату тижневика для В. Артемчука надіслала також Надія Цьолко з Гесбрук Гейтс, Н. Дж. Тепер він діставатиме „Свободу". Дякуємо!

Тепло зустріли Посла України

27 березня до Канбери прибув новопризначений Посол України в Австралії Вадим Адамайтус.

Новий Посол добре обізнаний з справами Австралії, бо кілька років, працюючи в Міністерстві закордонних справ України, був відповідальний за взаємини з державами Азії, Індонезією і Австралією. Останнім часом він працював в Індії. Управа Союзу Українських Організацій Австралії (СУОА) вітала В. Адамайтуса.

18 березня як голова СУОА я зустрічався з Послом в Києві, де обговорив з ним ряд спільних плянів. Посол заявив про своє бажання посилити працю та зв'язки між Україною та Австралією.

Стефан Романів,
Канбера, Австралія

Є така молодь в Україні!

З дитинства я мав зв'язки з природою не з розповідей, а щодня, бо народився селянським сином. Насолоджувався пахучими квітами і травами луків, милувався налитими колосками жита, допомагав батькам в сільській праці, а потім працював у колгоспі. Те, що було у дитинстві, залишилося в серці. І не тільки в мене. Тепер пробуджується любов до землі також у молоді.

Недавно, їдучи у свій сад, зустрів молодих людей, які обробляють землю самі. Дівчина з великим захопленням розповіла, що вони з братом взяли ділянки і ведуть самостійне господарство. Уже мають два бички, лоша, що дає можливість бути незалежними від дорогих машин. Плянують вирощувати птицю, купити лінію для переробки плодів. Вітряк 25-річний Сашко взявся виготовити сам.

Звати дівчину Тетяна Швачко. Їй 15 років, закінчує 10-ту клясу. Адреса молодих господарів: ***село Новомар'ївка, Солонянського району, Дніпропетровської області 52420 Ukraine.***

Щасти вам, молоді продовжувачі справи дідів!

Політ Куций,
Дніпропетровськ

Вірні батьківським настановам

У селі Канави, на Полтавщині, в школі відбулося свято української мови. Його приготувала вчителька української мови Анастасія Іванівна, правнучка Пилипа Педана з Солошиного. Сценарій написала сама на одному подиху, проби з учнями проходили весело, невимушено, цікаво. І настав той день...

Свято розпочали найменші учні, які привітали гостей хлібом-сіллю і запропонували перегорнути сторінки історії нашої писемності. Але я переврву розповідь про свято, щоб розповісти іншу історію – про життєвий шлях П. Педана і його шістьох дітей.

Недалеко від центру села Солошиного стоїть найстаріша в селі хата. Їй уже більше 100 років. Проживала у ній велика родина П. Педана. Тримали дві корови, телят, 20 овець. Батько мав свою землю і реманент. Та й сім'я була велика – три доньки і три сини. Коли почали утворювати колгоспи, то у батька забрали і землю, і худобу і реманент.

Довелося йти працювати в колгосп, щоб вижити. В 1933 році, під час Великого голоду, померла дружина Пилипова, поховали її в кінці городу. Всі турботи про сім'ю лягли на плечі найстаршої дочки, яка на той час уже була заміжньою. Середньою з дочок була Тетяна, яка і розповіла мені родинну історію.

Меншій сестричці Надії виповнилося шість років. У малої ноги були спухлі, весь час вона просила: „Дай хлібця!". Вистачило в Одарки сили поставити всіх на ноги. Хлопці вивчились, поїхали працювати в Дніпропетровськ. Брат Олександер закінчив військову школу у Москві, пізніше загинув на фінській війні. Семен з 1937 року служив на Чорноморській фльоті, пройшов усю війну, помер від ран у 1946 році. Григорія забрали в 1941 році на фронт, і додому з війни він не повернувся. Тетяну разом з іншими сільськими дівчатами забрали в 1943 році до Німеччини, в місто Саарбрюкен, де вона працювала на фабриці з виготовлення зброї. Додому повернулася 2 січня 1946 року. Менша сестра Надія теж потрапила в Німеччину, забрали її з Дніпропетровська, де вона в той час працювала. За непослух її кинули до концтабору. Але рід Педанів не перервався. Нащадки Одарки – шість дітей і 17 онуків, у Тетяни – три онуки, донька і дві онуки – в наймешої Надії.

Отож одна з онуків Тетяни працює учителькою в селі Канави, Кобеляцького району. Вона любить рідну мову, українське слово, називає її калиновою. І свято їй присвятила. Повернуся до опису шкільного свята.

Ведучі відтворили минуле нашої рідної мови. Представили її розвиток від зародження й до сьогодення, згадали першу слов'янську азбуку, передали увесь нелегкий шлях української мови, належну шану віддали безсмертному Іванові Котляревському, який вивів у широкий світ нову українську мову. Після чого глядачі побачили уривок з п'єси „Наталка-Полтавка". Була мова про Великого Кобзаря – Тараса Шевченка, під бунтарським пером якого мова забриніла з новою силою.

Від такої теплої зустрічі учнів, учителів, батьків в серці кожного залишилась бодай краплинка любови до рідного слова, рідної української мови.

Наталя Кушнір,
с. Світлогірське,
Полтавської обл.

Хочемо поширювати українську музику

Шукаємо зв'язку, особисто чи електронно, з відомим серед українців за кордоном діячем або гуртом, який підтримує розвиток української духовности, українські музичні традиції в Україні і в світі.

Ми – гурт „DaBitt" – лавреати першої нагороди фестивалю „Червона рута - 2004", хочемо поширювати нашу музику в Україні і в світі. Граємо фолк-фанк-рок. Маємо диплом „За відродження української духовности" фестивалю „Спас" на Хортиці. Гурт існує більше п'яти років. Співпрацюємо з Одеським центром української культури.

На сторінці інтернету dabitt.narod.ru є кілька наших пісень. Нова сторінка – у процесі творення.Також маємо відеофільми з різних концертів. Наша електронна адреса: vbitt@ukr.net

Музики гурту „DaBitt",
Одеса

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Звіт Контрольної комісії

Контрольна комісія (зліва): д-р Василь Лучків, д-р Василь Шеремета, Славко Тисяк – голова.

Фото: Р. Гадзевич

Контрольна комісія, згідно із статутом УНСоюзу, перевірила фінансову, адміністративну та організаційну працю Українського Народного Союзу (УНС) останніх шести місяців 2005 року, від 1 липня 2005 р. до 31 грудня 2005 р., та за дванадцять місяців 2006 року, від 1 січня 2006 р. до 31 грудня 2006 р. У звіті, де йдеться про фінансову, адміністративну чи організаційну діяльність УНСоюзу в часі поза рамками поданих вище дат, ми це точно відзначаєм. Контрольна комісія працювала в бюрах УНСоюзу, Парсипані, Н. Дж., 1 і 2 лютого 2007 року.

Плян праці Контрольної комісії (КК) включав перевірку уведення в життя Екзекутивою УНСоюзу резолюцій і постанов 36-ої Конвенції УНСоюзу, виконання стратегічного пляну праці Екзекутиви УНС, фінансового і організаційного відділів, працю і осяги видавництва УНСоюзу, розвиток і фінансовий стан Союзівки, новини з продажу забезпечень УНСоюзу в Канаді та інші, передбачені статутом, справи.

Екзекутива УНС складається з шістьох вибраних людей, з яких три є неплатними, а три одержують платню повних працівників. Екзекутива УНСоюзу, як цілість, періодично відбуває засідання і надає напрямні праці УНСоюзу. Одначе тільки три платні особи відповідають за щоденний нагляд над виконанням праці УНСоюзу. Відповідно до цього, КК надала свої рекомендації Екзекутиві УНС – з наміром скріплення і удосконалення фінансових і організаційних дій УНСоюзу.

Висліди перевірки:

1. Резолюції 36-ої Конвенції УНСоюзу

Делеґати 35-ої Конвенції УНСоюзу вирішили, що 36-та Конвенція УНСоюзу відбудеться на Союзівці. Перший раз в 112-річній історії УНСоюзу Конвенція (36-та) відбулася 26-29 травня 2006 року на „клаптику України“ в Америці – на Союзівці. На Конвенції були присутні 96 делеґатів, які представляли 164 Відділи УНСоюзу Америки і Канади, і 17 осіб, що включало Екзекутиву, Уряд і почесних членів УНСоюзу. 36-та Конвенція затвердила 12 резолюцій. Ми уточнили, що п’ять із них вповні Екзекутива виконала, два частинно виконані (у процесі виконання), три очікують початку підготовки 37-ої Конвенції в 2010 році, а дві покищо не рухані.

Рекомендуємо:

1. Встановити контрольну і звітову систему, яка б надавала відповідні інформації про стан виконання резолюцій, затверджених Конвенцією.
2. Призначити членові Екзекутиви, урядникові бюра або Комітетові відповідальність за виконання окремих резолюцій.
3. Встановити термін виконання резолюцій.
4. Встановити протокол праці відносно виконання окремих резолюцій, що допоможе у підготуванні звіту для уряду.

2. Виконання стратегічного пляну

Екзекутива випрацювала свій перший стратегічний плян, який представляє підставові проблеми, котрі вона мусить розглядати в 2006-07 роках. Цей плян представляє не тільки працю УНСоюзу як цілости, але також братські пільги, особливо Союзівки і видань. Екзекутива визначила головні проблеми УНСоюзу. Ними є:

1. Зменшення членства.
2. Фінансова втрата на Союзівці і на виданнях.
3. Незадовільна праця Канадського Відділу.

В додатку, делеґати 36-ої Конвенції звернули увагу на потребу „пляну наслідства“ для зміни відділових секретарів, що відходять на пенсію або вмирають.

Екзекутива УНСоюзу уважає, що зріст надвишки фондів є підставовим для послідовного розвитку УНСоюзу. Джерело нових фондів забезпечить будучність УНСоюзу і дозволить йому продовжувати братські пільги для членства.

Контрольна комісія, разом із Екзекутивою, переглянула окремі можливості, що допоможуть УНСоюзові збільшити свої фінансові запаси. Контрольна комісія уважає, що плян дії Екзекутиви є зовсім можливий до здійснення і що його виконання збільшить фінансові запаси УНСоюзу. Контрольна комісія також зауважила, що покищо Екзекутива не має виробленого „пляну наслідства“ відносно зміни секретарів Відділів.

У зв’язку з обмеженим часом і відносно утаємничених переговорів з рядом зацікавлених організацій і окремих осіб можемо представити тільки загальний опис численних можливостей, що, коли їх виконати так, як передбачається, допоможе УНСоюзові збільшити свої фінансові запаси.

Економічна стратегія включає можливість згрошевлення деякого майна, що УНСоюз ніколи не вживав або котре економічно себе не виправдало. Якщо це вдасться виконати так, як запляновано, то буде подвійний зиск – збагачення фінансових запасів і зниження коштів їхнього утримування. Одна гілка пляну включає продаж землі, що збільшить наплив нових грошей в запасовий фонд УНСоюзу. Також плян передбачає, що УНСоюз, згідно із законом, передасть Союзівку і, можливо, видавничу діяльність своїй неприбутковій Фундації або Корпорації. Така дія уможливить УНСоюзові усунути із фінансових звітів певні видатки, що зв’язані з братськими пільгами.

Стратегічний плян передбачає, що частина грошей з продажу майна започаткує розвиток мережі професійних продавців грамот УНСоюзу. Екзекутива уважає, що розвиток мережі професійних продавців є головною точкою їхнього стратегічного пляну. Збільшення продажу грамот є одним з головних завдань УНСоюзу, бо збільшення членства також підвищить забезпеченеву діяльність УНСоюзу. В іншому місці цього звіту ми зазначили, що число забезпеченевих і пенсійних грамот, що продають секретарі Відділів УНСоюзу, не задовільняє фінансових потреб УНСоюзу.

УНСоюз, на день 31 грудня 2006 р. у Головному бюрі мав чотирьох професійних (із правом продавати різного роду грамоти) продавців. В загальному, УНСоюз заохочує відділових секретарів здобувати ліцензії професійних продавців і у висліді сім відділових секретарів вже мають таке право. В додатку, під час 2006 року, УНСоюз затруднював п’ять незалежних професійних продавців. Екзекутива

(Закінчення на стор. 9)

Нові члени УНСоюзу

Олександра-Катерина Базилевська, доня Христини та Богдана Базилевських з Пурчесу, Н.Й., –нова членка 171-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся і дідусь Оксана та о. Юрій Базилевські.

Наталія-Єлисавета МекМікен, доня Христини і Роса МекМікенів з Вайтстону, Н.Й., – нова членка 171-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся і дідусь Оксана та о. Юрій Базилевські.

Зоряна-Арета Куропась, доня Тані та Романа Куропасів з Гінсдейл, Ілиной., – нова членка 20-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся і дідусь Тамара та Роман Куропасі.

Власій-Александер Кейн, син Рамони з Пакулів і Шона Кейнів з Дірборну, Мишиґен, – новий член 82-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся і дідусь Ліда та Бенямін Пакули.

Звіт Контрольної...

(Продовження зі стор. 8)

УНСоюзу уважає, що постійний наплив фінансів уможливить затруднення директора продажу і маркетинґу та розвиток мережі і затруднення професійних продавців наших забезпечень.

Контрольна комісія приготовила цей загальний огляд стратегічного плянування УНСоюзу з метою дати членам УНСоюзу відповідні відомості про поточну діяльність Екзекутиви УНСоюзу. Остерігаємо членів, що стратегічний плян, як і можливість дії його виконання, спираються на передбаченнях і сьогоднішніх умовах і як такі, можуть змінитися відповідно до існуючих потреб дня, що будуть або не будуть збігатися з плянами чи передбаченнями УНСоюзу.

Хоч Контрольна комісія не може дати запоруки, що остаточні висліди будуть такі, як передбачила Екзекутива, Контрольна комісія буде постійно наглядати за розвитком подій, оцінювати їх і звітувати про висліди.

3. Організаційний Відділ

УНСоюз – це братська забезпеченева установа, власником якої є її члени. Як така, вона залежить передовсім від придбання нового членства. На кінець 2006 року УНСоюз складався з 19 Округ в 15 штатах Америки, із п'яти Округ в шести провінціях Канади і 164 Відділів в обидвох країнах. УНСоюз на 31 грудня 2006 року мав 39,542 діючі забезпеченеві грамоти. Це віддзеркалює упадок на 3.77 відс. числа діючих грамот.

УНСоюз в США

В 2006 році УНСоюз продав 333 забезпеченеві грамоти на суму $3,474,000 і з річними вкладками на суму $124,828. В останніх шістьох місяцях 2005 року УНСоюз продав 144 забезпеченеві грамоти на суму $2,770,000 і річними вкладками на суму $66,986. Це включає 25 грамот на суму $397,000, які продав незалежний продавець в 2006 році, і 14 грамот на суму $175,000 в 2005 році. В додатку, в 2006 році УНСоюз продав 33 пенсійні грамоти із вкладками на перший рік – $575,803 в порівнянні до цілого 2005 року, коли УНСоюз продав 76 пенсійних грамот на загальну суму $1,607,933 першорічних вкладок з 34 пенсійними грамотами із $1,013,701 першорічних вкладок, які продано за останніх шість місяців 2005 року. На кінець 2006 року УНС мав $20,941,921в діючих пенсійних грамотах. Продаж пенсійних грамот в 2006 році дещо знизився в порівнянні до 2005 року. Це пояснюється тим, що фінансові інституції почали давати більші відсотки новим „Сертифікатам" (CD's). При кінці 2006 року, щоб могти конкурувати з ними, УНС також підніс свої відсотки.

УНСоюз в Канаді

При кінці 2006 року УНСоюз мав 2,486 забезпеченевих грамот в Канаді. За цілий рік продано 10 грамот. В порівнянні, за останні шість місяців 2005 року було 2,649 грамот і в тому часі продано п'ять грамот. На 31 грудня 2005 року загальна сума із 2,649 грамот становить $8,972,070 (CDN). На кінець 2006 року УНСоюз мав 2,486 грамоти, на загальну суму $8,513,087 (CDN).

Загальна сума видатків Канадського Відділу УНСоюзу за 2006 рік становила $586,000 (CDN). За той рік УНСоюз-Канада зібрав $1,987.30 вкладок. В порівнянні, за останні шість місяців 2005 року зібрані вкладки становили $1,657.70 (CND). На вимогу Контрольної комісії Екзекутива УНСоюзу заявила, що аби увести в життя нову забезпеченеву грамоту коштує приблизно $175. Беручи це під увагу, Контрольна комісія уважає, що при існуючому рівні продажу грамот в Канаді (менше, як одна грамота на місяць) прибутки УНСоюзу в Канаді заледве покривають бюрові видатки впровадження в життя грамоти, не враховуючи інших видатків з цим зв'язаних.

Рекомендації

1. Канадські Округи і Відділи повинні опрацювати новий, притаманний Канаді підхід для збільшення продажу забезпеченевих грамот.
2. У випадку, коли цього не здійсниться, Екзекутива УНСоюзу зробить заходи, щоб замінити канадські забезпеченеві грамоти на американські грамоти.
3. Тим часом Екзекутива УНСоюзу повинна розлянути можливість продажу своїх забезпеченевих грамот відповідній братській установі з осідком в Канаді.

4. Фінансовий Відділ

Фінансові звідомлення УНСоюзу кожного року перевіряє незалежна професійна фірма „Scott Associates LLC". Найновіший звіт цієї фірми є з 31 грудня 2005 року. З нього довідуємося, що УНСоюз акуратно представив фінансові звідомлення за даний період. У звіті не було завваг ані жодних дальших вимог до Екзекутиви УНСоюзу.

УНСоюз реґулює штат Ню-Джерзі, а особливо його Відділ Банків і Забезпеченевих Інституцій і підлягає всім штатним і федеральним законам, що відносяться до таких фінансових інституцій, як УНСоюз. Кожних три роки штатні контролери з Відділу Банку і Забезпеченевих Інституцій штату Ню-Джерзі переводять вичерпну перевірку праці УНСоюзу. Остання така перевірка була в 2006 році. Вона обнімала трирічний проміжок часу, який закінчився 31 грудня 2005 року.

Штатні контролери видали чорновик звіту з датою 17 січня 2007 року. Вони заявили, що праця УНСоюзу є дуже добре організована, але в окремому листі висловили стурбованість, що протягом 10 років капітал запасного фонду зменшився. Вони також звернули увагу на те, що перший раз продаж забезпечень виказала фінансовий недобір за 2005 рік. Екзекутива УНСоюзу, вони заявили, повинна розглянути можливості виправлення існуючої фінансової ситуації. Способи виправити фінансову ситуацію розробила Екзекутива УНСоюзу у своєму Стратегічному пляні, про який ми вже говорили. Остаточний звіт штатних контролерів УНСоюз сподівається одержати в першій чверті 2007 року.

Контрольна комісія, в додатку до перегляду звітів посторонніх наглядачів, переглянула в деталях, певне число бюджетних і фінансових вислідів, присвятивши особливу увагу найважливішим показникам фінансової ситуації УНСоюзу, і КК представляє їх нижче.

За дев'ять місяців, що закінчилися 30 вересня 2006 року, УНСоюз втратив $884,000.

Запасний фонд УНСоюзу на 31 грудня 2006 року становив $4,263,000, а 31 грудня 2006 року $3,368,000, тобто знизився на $895,000. Допомога Союзівці і виданням УНСоюзу сумою $637,000 великою мірою причинилися до зниження запасового фонду.

Значна частина доходу УНСоюзу надходить з інвестицій. Останнім часом інвестиційний ярмарок значно поправився в порівнянні до попередніх років. Після зміни плянів відносно інвестицій, УНСоюз на рік 2006 одержав 5.4 відс. доходу із своїх інвестицій у порівнянні із 4.86 відс. доходу за 2005 рік. Якість інвестицій залишається сильною, пересічно AAA1, із пересічним терміном дозрілости чотири роки.

Будинок Головної Канцелярії УНСоюзу дальше приносить дохід. Чистий дохід за дев'ять місяців, що закінчилися 30 вересня 2006 року, становив $157,000. В порівнянні, за цілий 2005 рік чистий дохід становить $152,000. Із загальної площі 65,000 квадратних стіп тільки 6,000 квадратних стіп залишилися до винаймлення. Сподіваємося, ще до кінця березня 2007 року винаймемо і останніх 6,000 квадратних стіп.

5. Видавництво УНС – „Свобода" і „The Ukrainian Weekly"

В календарному 2006 році число читачів „Свободи" і „Тижневика" становило 44,000, рівно розділено між обидвома часописами. В 2005 році передплата англомовного тижневика перший раз перевищила передплату „Свободи".

Фінансовий недобір обидвох видань за за дев'ять місяців, що закінчилися 30 червня 2006 року становив $224,000 або на $3,000 більше, як за дев'ять місяців, що закінчилися в 2005 році. Недобір у ділянці видавництв продовжується, навіть після спроб його реорґанізувати. Все ж таки Контрольна комісія зауважила деякий зріст прибутків за 2005 рік у відділі продажі оголошень. Контрольна комісія також зауважила, що УНСоюз повинен мати багато кращий образ, які спільні пільги поділяються між видавництвом і підприємством продажу забезпечень УНСоюзу.

Нова ком'ютерна система для видання часописів почала працювати в 2006 році. УНСоюз заплатив за неї, не включаючи встаткування, $15,000. Нова видавнича технологія повинна допомогти новій Головній редакторці більш ефективно видавати обидва часописи.

Контрольна комісія також зауважила, що УНСоюз повинен мати кращий образ спільних пільг відносно внутрішніх оголошень діяльности УНСоюзу. Сьогодні УНСоюз дає певну адміністративну і фінансову допомогу часописам. В заміну часописи відступають УНСоюзові місце на оголошення, новини з діяльности і статті УНСоюзу.

Збірка на пресові фонди „Свободи і „Українського Тижневика" у 2006 році принесла $46,000. Ці гроші уживаються на зменшення фінансового недобору обидвох часописів.

Рекомендація

Випрацювати схему розподілу кошторису внутрішніх послуг між видавництвом і підприємством продажу забезпечень УНСоюзу.

6. Союзівка

За дев'ять місяців часу, що закінчився 30 вересня 2006 року, сума недобору Союзівки становила $413,000. В порівнянні, в той час у 2005 році недобір становив $333,000.

В 2006 році УНСоюз відбув свою 36-ту Конвенцію на Союзівці. Це дозволило Конвенційним грошам залишитися в УНСоюзі, що попередньо залишалися у позасоюзових підприємствах. Воно також показало зарядові і працівникам Союзівки, що потрібно зробити, щоб провести вдалу конвенцію. Загально уважається, що Конвенція дала зарядові і працівникам певне психологічне задоволення, бо тепер вони знають, що можуть проводити конвенції на Союзівці. Один прямий вислід – в червні 2007 року на Союзівці відбудеться ще одна краєва конвенція.

35-та конвенція УНС створила комітет із завданням знайти нові фонди для УНСоюзу і зберегти Союзівку як берегиню культури для українського суспільства.

Екзекутива УНСоюзу безперестанно працює над можливостями поправи і навіть розбудови Союзівки. Українська Національна Фундація збирає фонди на різні потреби української спільноти. За календарний 2005 рік шість перших місяців 2006 року, Фундація зібрала $113,960 на Союзівку.

Рекомендації

Надрукувати у часописах УНСоюзу повідомлення про збірку і розподіл зібраних фондів.

8. Різне

Нарікання і скарги

Контрольна комісія не одержала ані скарг, ані нарікань у проміжку 18 місяців, що закінчився 30 вересня 2006 року.

Достава часописів

Головна редакторка висловила стурбованість постійною проблемою достави часописів УНСоюзу. Часописи висилається поштою як „пошта 2-ої кляси". Передплата часопису на Інтернеті може хоч дещо полегшити цю проблему, але напевно її не розв'яже.

Рекомендації

Екзекутивний Комітет, разом із Комітетом Преси, повинен зв'язатися із Державною Поштовою Службою, щоб спільно розв'язати цю проблему.

За Контрольну Комісію:

Славко Тисяк, голова
Д-р Василь Лучків, член
Д-р Василь Шеремета, член

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вшанували пам'ять Тараса Шевченка в Україні і за кордоном

На святі в Олбані.

ОЛБАНІ, Н. Й.

25 березня українська громада округи Олбані, Н. Й., святкувала Шевченків день, організований Школою українознавства та відділом Українського Конґресового Комітету (УККА) округи Олбані.

Під проводом директора школи Наталки Верзол та заступника директора Єлизавети Баран діти суботньої Школи українознавства та жіночий хор „Чарівний гомін" при 99-му відділі СУА у Вотервліті (супровід Ярослава Кушніра) згадали Тараса Шевченка „не злим тихим словом". Учні усіх кляс, від садочку до старшоклясників, деклямували відомі твори Т. Шевченка, а Єлизавета Баран та Олександра Мищук, заступник голови 99-го відділу СУА з освітньо-навчальної праці, познайомили присутніх з життям та творчістю Т. Шевченка. Микола Філь, заступник голови УККА округи Олбані, подякував усім організаторам свята та присутнім за вшанування пам'яті Т. Шевченка.

Віктор Головащенко

ДЖЕРЗІ-СИТІ, Н. Дж.

25 березня в залі Української католицької церкви свв. Петра і Павла відбулося, після недільної Служби Божої, відзначення Шевченківських днів, підготовлене учнями прицерковної „Рідної школи", під еґідою Відділу УККА. Залю гарно, відповідно до моменту, прикрасила вчителька культури Оленка Гхалькович з учнями.

Відкрив святкування директор школи Орест Поліщук, а парох церкви о. Василь Путера попросив парафіян не шкодувати оплесків для юних виконавців шевченківської програми. Так воно й було – оплесків не шкодували, адже на цей виступ парафіяни, батьки та матері, дідусі і бабусі наших школярів, з нетерпінням чекали.

Програму концерту почав Богдан Дидик своїм віршем „Тарас", в якому були такі хвилюючі рядки:

Коли країни горду славу
Кидали ворогу до ніг,
А мову, ніжну, величаву,
На глум жбурляли і на сміх,
Тоді на землю йшли пророки,
Щоб підвести з колін всіх нас...
І сколихнувся Дніпр широкий –
Явивсь народові Тарас!

Відтак діти на сцені, дружно підтримані всією залею, заспівали безсмертне українське – „Реве та стогне Дніпр широкий".

Про виняткове життя й виняткову творчість Тараса Шевченка розповіла Оксана Синчук, а опісля діти знову деклямували вірші Т. Шевченка і співали пісні на його слова: „Заповіт", „Тече вода з-під явора", „Защебетав жайворонок", „Сон", „Думка", „Мені тринадцятий минало", „Садок вишневий коло хати", „Зацвіла в долині червона калина", „Думи мої" та інші – під керівництвом учительки музики Наталії Малиновської та вчительки української мови і літератури Валентини Чорній.

На закінчення концерту діти поставили перед портретом Т. Шевченка кошик з живими квітами, а директор школи О. Поліщук розповів про тих наших сучасників в Україні, котрі є нащадками родини Шевченків. Він також подякував церковній громаді за теплі оплески, Українській федеральній кредитовій спілці „Самопоміч" в Джерзі-ситі – за спонзорування школи, а дітям – за велике старання принести старшим радість. Шевченківський день справді був успішний.

Віра Лотоцька

Учасники свята в Джерзі Ситі. Фото: В. Лотоцька

Микола Точицький промовляє на святі в Сакраменто.

Наймолодші учасники свята в Сакраменто.

ҐЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

10 березня заходом громадського комітету відбулося відзначення роковин Пробудителя України Тараса Шевченка, яке розпочато „Заповітом". Голова комітету Ярослав Ґавур привітав присутніх на залі. Доповідь виголосила Анна Пищимуха, голова місцевого відділу СУА.

В другій частині виступали діти з віршами й піснями – Наталя Ковалик, Богданко Костик, Гануся Петрівська, Адя і Маруся Шабловські. Дальшу частину виповнив монтаж „Шевченкові", укладу Я. Ґавура, та деклямації. Виконавцями були Ганна Босак, Богдан Бродин, Марія Гуґель, Ярослав Ґавур, Святослава Ґой-Стром, Богдан Кандюк, Іван Капчак, Степан Палилик, Анна Плескун. Музичний супровід на бандурі – Володимир Мазяр, котрий також оформив сцену. Частуванням зайнялася Уляна Ковалик.

Національним гимном закінчено імпрезу.

Зюна Мартинець

САКРАМЕНТО, Каліф.

10 березня в Громадському центрі міста Ранчо Кордова відбувся вечір, присвячений пам'яті Тараса Шевченка, який організувало Товариство збереження української спадщини Північної Каліфорнії. Ця громадська організація під керівництвом Юрія Олійника і Олі Герасименко-Олійник є ініціятором проведення українських фестивалів і свят.

На вечорі, присвяченому пам'яті Т. Шевченка, було порівняно мало слухачів. Дивно, що у Сакраменто, де проживають десятки тисяч українців, відчутна байдужість до пам'яті найвидатнішого мислителя і поета України.

В чому ж причина? Як відомо, більшість наших співвітчизників, які оселились в Сакраменто, – віруючі баптисти і п'ятидесятники. До виїзду в США вони жили в атеїстичній країні і не сприймали радянської ідеології, в якій одним з найпоширеніших аспектів був войовничий атеїзм. Шевченкові в цій пропаґанді приписувались погляди, яких у нього ніко-

(Закінчення на стор. 11)

Вшанували пам'ять Тараса Шевченка в Україні і за кордоном

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

З нагоди 193-ої річниці від дня народження Тараса Шевченка 9 березня у Дніпропетровську відбулося два заходи. Перший – офіційний: керівники области та міста поклали квіти до пам'ятника поетові, що стоїть на вулиці, яка й досі має ім'я Леніна.

Другий захід – віче національно-демократичних сил, хоч і було скликане для відзначення Шевченкового дня, мало радикальне гасло „Ні – реваншеві антиукраїнських сил на чолі з Януковичем, Симоненком, Морозом!" Підсумком була резолюція, за яку проголосували близько 300 присутніх дніпропетровців, в тому числі тих з Української народної партії (УНП), Української республіканської партії (Левка Лук'яненка), „Нашої України" та „Собору".

Резолюцію зачитав голова Дніпропетровської обласної організації УНП Анатолій Сокоринський. У ній зазначено, що правляча коаліція та уряд ведуть тотальний наступ на здобутки українського народу, намагаються позбавити українську мову державного статусу. Провідником цієї ідеї є віце-прем'єр з гуманітарних питань Дмитро Табачник. Триває глум з української культури, наприклад спроба випхнути на престижний співочий конкурс „Евробачення – 2007" так звану „Вєрку Сердючку" – ганебну карикатуру на українця. Погіршилося життя громадян України внаслідок діяльности „антикризової коаліції": номінальна середня заробітна плата зменшилася на 12.9 відс. (реальна – значно більше!); від 75 до 90 відс. населення живе за межею бідности!

Віче зажадало розпуску Верховної Ради та проведення позачергових парляментських виборів; негайної відставки Д.Табачника; неухильного дотримання конституційної норми про державність української мови; передання Брянської церкви у Дніпропетровську Київському патріярхатові (є також аналогічна вимога стосовно костелу та мечеті), бо „політика підтримки на Дніпропетровщині лише Московського патріярхату є дискримінацією Українського православ'я".

На вічі промовляла також голова Дніпропетровської організації Національної Спілки письменників України Леся Степовичка, яка заявила, що місцеві письменники повністю підтримують вимоги громади.

Учасники віча висловили надію що влада, партійні керівники і місцеві „можновладці" почують голос мешканців Дніпропетровська. Адже Т. Шевченко радив народові: „Борітеся – поборете!"

Володимир Єфимов

Група дніпропетровських демократів 9 березня біля пам'ятника Т. Шевченка.

САКРАМЕНТО, Каліф.

(Закінчення зі стор. 10)

ли не було. Однак, в душах віруючих залишилася недовіра до особи поета. Ставши жителями вільної країни, українці мають можливість переглянути свої погляди, ширше ознайомитись з творчістю і життям свого видатного поета і не бути байдужими до України. А Шевченко і Україна – поняття невіддільні одне від одного.

З великою насолодою слухали присутні українські народні пісні на слова Т. Шевченка у виконанні незмінних учасників щорічних Шевченківських вечорів: гурту з парафії св. Андрія Первозванного (І. Марків, Г. Лорчак, О. Шевчик, І. Шевчик, Н. Кохана, до яких приєдналися Оксана, Святослав і Орися Стуси), ансамблю бандуристів під керівництвом Олі Герасименко-Олійник, бандуриста Анатолія Хащука, флейтистки Олі Шевчик, солістів Галі Лорчак, Володимира Савенка, Оксани і Святослава Стусів із Сан-Франциско. Вперше на такому вечорі під акомпаніямент Наталі Коханої співала народні пісні Оксана Ситницька – в недалекому минулому солістка Львівської опери, а сьогодні жителька Сакраменто, вчителька вокалу й одночасно співачка американських оперних театрів у Сакраменто, Сан-Франциско, Ню-Йорку, Вашінгтоні.Виступили Заслужений артист України, лавреат Шевченківської премії, кобзар Василь Нечепа.

Пристрасне слово про поета сказала англійською мовою Люба Йова, дочка еміґрантки післявоєнної хвилі Анни Йови.

З привітанням до присутніх звернувся Генеральний консул України в Сан-Франциско Микола Точицький, який разом зі своєю сім'єю завжди приїжджає на українські свята.

До Шевченкового вечора діти молодшого і старшого віку, переважно учні зі Школи українознавства, під керівництвом Олі Сімонс підготували сценарій „Пророк". Більшість дітей була дуже добре підготовлена завдяки праці батьків і А. Яскевич. Велике спасибі за допомогу сім'ям ведучих Олени і Дмитра Маркових, декляматорів Максима і Якова Веліганів, Оксани Гелетюк, Івана і Роксоляни Горайських, Юрія і Остапа Коханих, Соломії і Степана Кріштафовичів, Марії Михайлишин, Тараса Паращака, Марти і Тараса Парків, Ніколаса і Наталочки Сімонс, Софійки Соколович, Меланії Кузьо, Ірини Тишкевич, Івана і Данила Шевчиків, та Христини і Софійки Шевчиків, Святослава і Назарія Точицьких. Також подяка учасникам ансамблю бандуристів і їхнім батькам: Любі і Наді Клименко, Олені Марків, Лідії Томків, Ірині Тишкевич, а ще Оксані та Святославу Стусам, які не тільки самі співають українські пісні в оригінальних обробках, але й прилучають своїх дітей Орисю та Івасик які чудово виступили, як співаки.

Ірина Гелетюк

Ансамбль бандуристів під керівництвом Олі Герасименко-Олійник виступає на святі в Сакраменто.

МОСКВА, Росія

У Культурному центрі України 9 березня відбулася презентація монографії члена-кореспондента Академії педагогічних наук України, Заслуженого діяча науки України д-ра Володимира Мельниченка „Тарас Шевченко: моє перебування в Москві".

В існуючих нині монографіях, енциклопедіях цей період життя Кобзаря майже не висвітлюється. Заповнити цю прогалину вирішив автор. „Нова монографія В. Мельниченка переконливо свідчить, що й досі не вичерпана можливість серйозного вкладу в сучасне шевченкознавство," – сказав у своєму виступі заступник генерального директора Культурного центру України, Заслужений діяч мистецтв України Юрій Василенко. На цьому наголошували й Посол України в Росії Олег Дьомін та відомий український літератор Іван Шишов.

Народний артист України, лавреат Національної премії України ім. Т. Шевченка Богдан Ступка відзначив особливо теплі взаємини Т. Шевченка з відомими російськими театральними діячами. Він подарував гостям Центру чудове виконання творів Кобзаря.

Дослідження Шевченкового перебування в Москві В. Мельниченко розпочав у книзі „Тарас і Михайло Грушевський на Старому Арбаті", що вийшла в світ на початку 2006 року. Величезний пласт документів, зібраних після її виходу, заохотив автора до написання монографії, цілком присвяченої постаті Кобзаря. У передмові до книги голова Всеукраїнського товариства „Просвіта" ім. Т. Шевченка Павло Мовчан пише про задум В. Мельниченка пройти Шевченківським шляхом по Москві: „Шлях цей наділений особливим змістом і має особливу людську міру – суто національну, українську".

Юрій Безкровний

Створено крайовий комітет

НЮ-ЙОРК. – 24 лютого у приміщенні Дому конференцій українських державницьких організацій (УДО) відбулося засідання представників громадських організацій, скликане на пропозицію головних управ Товариства вояків УПА в США та Об'єднання колишніх вояків УПА США і Канади.

На наради прибуло 20 представників організацій та преси, зокрема Юрій Ференцевич – від Першої Дивізії УНА та Товариства „Броди-Лев", Юліян Котляр та Осип Левицький – від Об'єднання вояків УПА; Лев Футала, Богдан Ковалик та Юлія Копчинська – від Товариства вояків УПА; Євген Стахів, Микола Галів – від середовища УГВР; Андрій Ластовецький від УАКРади, Теодор Олещук – від Фундації „Воля". Михайло Козюпа представляв Український Народний Союз та Організацію Оборони Чотирьох Свобід України; Марія Василик – Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України; Зенон Галькович – Організацію Оборони Лемківщини.

Богдан Качор був від політв'язнів; Лариса Кий – від ЗУАДК-у; Богдан Михайлів – від „Самопомочі"; Богдан Гаргай – від СУМ-у; Теодор Воляник – від Фундації УВУ, Осип Рожка – від тижневика „Америка".

Нарадами провадив Лев Футала, який повідомив про створення світового організаційного комітету в Україні для відзначення 100-ої річниці Романа Шухевича і 65-ої річниці УПА, до якого увійшли колишній командир УПА Василь Кук, Михайло Зеленчук – голова Всеукраїнського братства ОУН-УПА та Лев Футала, голова Світового братства УПА.

Вибрано президію Крайового комітету у складі: голова – Б. Гаргай, заступники голови – представник від Пласту, Л. Футала і Ю. Котляр; секретарі – М. Галів, Б. Ковалик, а також М. Козюпа, Андрій Ластовецький, О. Рожка, Марія Дупляк. Крім того, членами Комітету є всі представники крайових організацій, які були присутні на нарадах.

Надійшли пропозиції в пам'ять Романа Шухевича-Тараса Чупринки і 65-ліття УПА провести конференцію, ювілейний концерт, виставку про УПА, відзначити всіх вояків УПА.

Вирішено написати листа Президентові України з клопотанням про надання звання Героя України ген.-хор. Юрієві Шухевичу (Тарасові Чупринці) та визнати на державному рівні боротьбу ОУН-УПА. Крайовий комітет візьме під увагу ці пропозиції та підготує програму вшанування річниць.

Богдан Ковалик

Нове слово про Павла Тичину

НЮ-ЙОРК. – На міських вулицях уже вчувалася провесінь, і саме в цей час перед прихильниками українського слова та мистецтва виступила фулбрайтівська дослідниця з Луганського педагогічного університету ім. Тараса Шевченка, автор декількох літературознавчих монографій доцент Тетяна Шестопалова. Доповідь зосереджувалася навколо творчости Павла Тичини, мотивів „сонячних кларнетів" як наскрізної теми його ранньої поезії 1918-1924 років.

Кларнетизм та кларнетисти – ці слова раз у раз зринали в залі, загострюючи увагу на оригінальних та образних засновках авторки доповіді. Розкриваючи присутнім мало- або й зовсім невідомі відтінки мистецько-поетичної палітри П. Тичини, Т. Шестопалова послідовно зверталася до літературно-наукової спадщини визначного літературознавця і, зокрема, тичинознавця, вченого з „третьої хвилі" в американській українській діяспорі – Юрія Лавріненка. Це сприймалося з особливим інтересом, адже дослідниця мала змогу майже пів року досліджувати рукописні архіви вченого, що зберігаються в Колюмбійському університеті та в Українській Вільній Академії Наук у Ню-Йорку.

Стипендіятка прочитала 8 лютого ц.р. в Колюмбії і відкриту лекцію, яка зустріла схвальний відгук в американських славістичних колах. Надто, що лекторському надхненню сприяли самі стіни: дія відбувалася в одній з тих аудиторій, де ще недавно вів свої семінари професор Юрій Шевельов (Шерех).

І тепер, в коференційній залі УВАН, слухачі мали задоволення, опріч глибокого змісту почутого, пригорнутися ще й до живого сценічного слова – так вдало звучали карбовані цитати з тичинівських віршів, якими доповідачка ілюструвала окремі свої спостереження.

Відзначалося, що тичинівська збірка ранньої поетичної творчости і навіть сама її назва несли в українську поезію цілком нову, синтетичну філософсько-поетичну концепцію. Цитуємо з доповіді: „*... Ключ до розуміння надзвичайної смислової місткости Тичининих „Сонячних кларнетів" – у мітологічному ґрунті поезії, яка ... має провіденційний характер ... і несе в собі динамічну образність, культурно-історичний значеннєвий шлейф „руху", „танцю", світів, які „біжать", „горять"*.

Такі одвічні реалії українського буття, як *жінка, вітер, птах, поле, плуг, верба,* у модерно-поетичному озвученні набувають винятково̄ї пластичности, повертають собі первісну смислову глибинність, притлумлену фолкльорним середовищем побутування. Однією з кульмінаційних вершин усієї збірки Т. Шестопалова вважає поему „Золотий гомін" – тут художніми засобами оприсутнено й увиразнено зв'язок назви з природними функціями сонця як генератора життя, й дощу – як небесної живодайної вологи й енергії.

Протягом лекції докладно аналізувалася низка тичинівських поетичних образів: „чорно-сизої завіси", жертовоприношення, гарбуза („гарбуза під парасольками") з його життєоблаштовуючим змістом, образу „чорного птаха" та калік навколо нього, як символу причетности до іншого, „хтонічного" світу, образу дзвону з його оповіщувальною функцією, сама згадка про який породжує прагнення „шукати зілля на людське божевілля"...

Визначальною дослідниця вважає синтезійність головних образів ранньої поезії П. Тичини, живленої не бажанням оригінальности будь-яким коштом, а прагненням відтворити затрачену світочуттєву повноту. Таким чином, „Сонячні кларнети" увібрали в себе смисли, покладені в усі інші образи цієї збірки. Вони стверджують рівновеликість сущого й індивідуально-людського, – до такого висновку підвела Т. Шестопалова своїх слухачів.

Сергій Панько

До 285-річчя Григорія Сковороди

У грудні 2007 року в Україні відбудуться широкомасштабні заходи з відзначення 285-ої річниці з дня народження видатного українського філософа-просвітителя Григорія Сковороди. Зокрема вирішується питання про створення історико-культурного заповідника „Батьківщина Григорія Сковороди" у селищі міського типу Чорнухи Полтавської области. Генеральне консульство України в Ню-Йорку звертається з проханням до української громади за кордоном надати всебічне сприяння підготуванню до відзначення в Україні ювілею Г. Сковороди.

Ваші пропозиції просимо надсилати на електронну адресу Генерального консульства України в Ню-Йорку: gc_usn@mfa.gov.ua

Микола Кириченко,
Генеральний консул
України в Ню-Йорку

Вісті Фундації імени Івана Багряного

Квітень 2007 р., ч. 80

Книги І. Багряного на Сумщині

Зустріч дослідника творчости Івана Багряного Олександра Шугая з учнівським колективом Охтирської гімназії ім. Бориса Антоненка-Давидовича. Учні допомогали йому розповсюджувати книги в середніх школах Сумщини.

Іван Багряний

Політика (у ворогів) стара:
Десь виперти господаря з двора –
Нехай у себе ж вдома просить...
Родившись з крилами,
не вчилися літати,
Родившись гордими,
навчились плазувати...
Оскома від лицарів,
оскома від фраз,
Оскома від буйного патріотизму.
І хочеться нагло крикнуть не раз,
Втрачаючи в громі
безглуздих фраз
Заткану димом Вітчизну:
Стійте, обманщики,
мавпи й папуги!
Тамтарарамщики і калатали!
Щоб вам заціпило від тої осуги,
Мов'б, ви нарешті
брехать перестали?!

З книжки „Життєва мудрість у творах І.Багряного“ *(Київ, 2006)*

За горе народу

(Марш поляглих)

Музика Григорія Китастого
Слова Івана Багряного

За горе народу, за глум і руїну,
За матір поругану, за Україну
Ми вражої крови річки розлили
І смертю героїв в бою полягли.

Де нині проходили нас леґіони
Нестримно і грізно пройдуть міліони,
Вітчизну підіпруть могутнім плечем,
І діло довершать вогнем і мечем.

Прощай, наша мати,
на всесвіт едина,
Прощай непоборна свята Україна.
Почате мерцями довершать живі –
Мільйони повстануть на нашій крові.

„За горе народу“ (Марш поляглих) був вперше виконаний ансамблем бандуристів ОДУМ-у в Чикаґо під керівництвом Григорія Китастого 28 листопада 1965 року на жалобній академії в сороковий день з дня смерти д-ра Степана Витвицького, Президента Української Народної Республіки в екзилі. Марш поляглих написаний для хору й бандур.

Коли і де були написані „Тигролови“?

Іван Багряний – український письменник, творчість якого дістала широке визнання за межами України. Його „Тигролови“ вийшли англійською мовою в Англії, США і Канаді, також були видані німецькою мовою двома накладами, голяндською та еспанською мовами. „Сад Гетсиманський“ вийшов французькою мовою.

Про умови написання „Тигроловів“ І. Багряний помістив статтю „Народження книги“ в газеті „Українські вісті“ в 1956 році. В 1943 році І. Багряний та Аркадій Любченко відпочивали й лікувалися в містечку Моршині коло Стрия в Галичині. Під час їх розмови І. Багряний розповів А. Любченкові, що він має на думці написати роман чи повість про своє перебування на засланні, втечу, полювання на тигрів та ін. на Зеленому Клині. А. Любченко сміявся з такого зухвалого, на його думку, заміру писати повість чи роман. Твоє покликання казав він – це поезія.

В скорому часі німецьке ґестапо арештувало А. Любченка, шукало й другого поета, цебто І. Багряного, який співпрацював з пропаґандою УПА. Про те І. Багряного повідомив Скорупський й порадив зникнути. Примістили його в будинку дирекції оселі в Моршині, в маленькій гарній кімнаті, яка мала ліжко, стіл, три стільці та грубку з газовим опаленням. Це було 18 листопада 1943 року. Ним мала опікуватися родина інженера моршинської оселі, яка мешкала на горішньому поверсі.

Не маючи що робити, І. Багряний згадав свою розмову з Любченком про написання роману. Він попросив свого опікуна роздобути для нього паперу та олівців. І. Багряний пише: „І я вхопився за це. Як топлений хапається за соломинку. Ця рятівнича соломинка: втекти від усього цього жаху, заглушити настирливе і підле чекання смерти, втекти в інший світ!“ Їсти йому приносила дружина інженера. Вони мали малого сина. Одного дня він прийшов відвідати І. Багряного й запитав: „Вуйку! Що ти тут робиш?“ „Пишу“. Я хочу також писати!“ І. Багряний підставив йому стілець, дав йому червоний олівець і дозволив „писати“ вже на списаних сторінках „Тигроловів“. Лише попросив його, щоб не рвав та не забирав листів з собою. І так вони удвох писали „Тигролови“. Хлопчина також просив І. Багряного, чи міг би він написати щось для таких, як він. І. Багряний пообіцяв і свою обіцянку дотримав, написавши „Казку про лелек та Павлика-мандрівника“. „Книгу „Тигролови“ І. Багряний написав, ховаючись від арешту, за 14 днів.

Рукопис „Тигролови“ він дав на літературний конкурс в Львові, де здобув першу нагороду. Той твір було дано до друку в журнал „Вечірня година“. Редаґував його Василь Чапленко, який без згоди автора скоротив, поробив деякі зміни та також змінив назву книги з „Тигроловів“ на „Звіролови“, бо мовляв в книзі ловлять не лише тигрів, а й інших звірів.

Коли І. Багряний перебрався до містечка Турки в Галичині й там побачив те число „Вечірньої години“ з його твором під назвою „Звіролови“, він з пересердя подер його на дрібненькі шматки. Вже після війни Іван Багряний відновив повний текст „Тигроловів“, які повністю появилися книгою в 1947 році.

Після смерти Івана Багряного Василь Чапленко в журналі „Нові дні“ написав статтю „Для кого потрібна літературна критика“ й в ній виправдувався, що він не знав за статтю І. Багряного про „Народження книги“ й про те, що І. Багряний нарікав на нього.

В двох томах „Листування Багряного“, які містять понад 600 листів, поміщена довша стаття „Як народилася книга“, тобто „Тигролови“ та листи різних осіб в тім числі й дружини І. Багряного до журналу „Нові дні“, як відгук на статтю В. Чапленка, до якого І. Багряний мав жаль.

Дякуємо!

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви такі особи: 11,000 дол. – **Фундація родини Воскобійників**. З них 10,000 дол. для Олександра Кравця в Дніпропетровську на друкування і поширення навчальних плякатів та календарів з української літератури та історії для шкіл та бібліотек Полтавщини; 1,000 дол. – **Іван Бринза** з Австралії, який заповів гроші Фундації перед відходом у потойбічний світ (прислала їх його дочка Алла); по 100 дол. – **Мирослав Модрицький та Іларіон Хейлик** на видання книги „Забуттю не підлягає“, яка має вийти на відзначення 75-ої річниці геноциду 1933 року в Україні у видавництві „Бористен“ в Дніпропетровську; по 75 дол. – **Ольга Кузів та Василь Кревсун**; по 50 дол. – **Анатолій Яцюк та Петро Матула** на книгу „Забуттю не підлягає“; 15 дол. – **Слава Бучкович.**

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й просить й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати сиротам, школам, пресі, видавництвам, видавати книжки та всім тим, що дбають за українську мову та незалежну Україну.

В Фундації можна придбати книги видані чи фінансовані Фундацією: І. Багряного „Тигролови“ – 15 дол., „Вірю!“ – хрестоматію творів Ів. Багряного – 20 дол., „Золотий бумеранг“ (містить вірші, поеми, романи, сатиру, пісні, дитячі твори, „Скельку“, „Антон Біда“ – герой труда“ та ін.) – 25 дол., „Москва сльозам не вірить“ Василя Гришка – 15 дол., „Страта голодом“ Семена Старіва – 10 дол., З когорти одержимих“ (про Бориса Антоненка-Давидовича) Леоніда Бойка – 20 дол., „Січеславці про Багряного“ – 15 дол., „Історія УРДП–УДРП“ (збірник матеріялів та документів) – 30 дол. Ціни книжок в долярах США. Бажаючі придбати ці книги, чи стати членом Фундації, можуть писати на адресу Фундації. Річна вкладка члена Фундації – 25 дол.

Приклад для молоді

Ми, учні Іванівської школи на Сумщині, щиро вдячні за дарунок – два томи вибраних творів Івана Багряного. Як мало ми знаємо про тернистий шлях цього письменника, як пізно повертається він до нас! А повинні були вчити і знати, що саме він відіграв важливу ролю у пропаґанді української літератури за кордоном. Адже у своїх художніх творах і публіцистичних памфлетах І. Багряний утверджував дуже дорогу для еміґранта з України істину – всупереч геноциду людина жива, Україна жива! У людях він цінував волелюбність, уміння зберігати власну гідність. Сам ніколи ні перед ким не плазував і вважав, що „маємо виховувати людей сміливих і гордих, людей незалежних в думках і стремліннях, людей діла і ризику, людей боротьби й фанатичної твердості та затятості, людей, здібних на жертву. Маємо виховувати людей безоглядної вірности ідеї й здібности боротися за неї до загину“.

Отже, „Іван Багряний – за словами Ю. Шереха, – людина, чиє життя і творчість – одне уперте й героїчне велике Ні – русифікації, Ні – цензурі, Ні – безправ'ю, Ні – нелюдяності, і тисячі менших ні, пронесених й стверджених крізь тортури й фронти, крізь подвиг праці і працю подвигу“.

Людмила Бабій,
голова учнівського комітету

Дописи і листи до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо посилати на адресу:
Bahriany Foundation
811 S. Roosevelt Ave.
Arlington Heights, IL
60005 USA
Сторінку редагує
Олексій Коновал

За 2006 рік кредитова кооператива „Самопоміч“ збагатіла на 22.56 млн. дол.

Микола Галів

НЮ-ЙОРК. – Федеральна кредитова кооператива „Самопоміч“ в Ню-Йорку у 2006 році мала справді щедре живо. Її активи зросли на 22,56 млн. дол., сягнувши загальної суми 562.2 млн. Ці цифри переконують, що кредитівка „Самопоміч“ у Ню-Йорку, завдяки умілому керівництву, є міцною і стоїть на твердих основах.

Під час 56-их річних зборів „Самопомочі“, що відбулись 25 березня у приміщенні академії св. Юра, було особливо приємно слухати вичерпні звіти дирекції про безперервний розвиток фінансової установи. Члени кредитівки почули з уст президента д-ра Богдана Кекіша й упевнились, що їх заощадження – у досвідчених руках, які успішно працюють для добра членів і розвитку установи.

Тут до речі буде згадати піонерів, ентузіястів кооперативного діла, які у 1951 р. починали сумою 305 дол.

А власний капітал кредитівки за звітний час виріс на 6.2 відс. і сягнув суми 118.5 млн. дол. Власний капітал говорить про силу і стабільність фінансової установи. Це слід завдячувати Раді Директорів на чолі з Мирославом Шміґелем й професійній праці президент Б. Кекіша з відданими працівниками.

Слід водночас підкреслити, що кредитівка „Самопоміч“ у Ню-Йорку дає своїм членам найвищі дивіденди і найнижчі морґеджові позички. Іншими словами, дирекція дбає про своїх членів. Також дбає кредитівка і про всю українську громаду, уділяючи допомогу на різні культурні, виховні, наукові й релігійні цілі. Сьогодні жодна серйозна громадська імпреза не відбувається без відповідної фінансової допомоги кредитівки.

Тут можна назвати такі українські установи, як українські музеї у Ню-Йорку і Стемфорді, Українські церкви, Українська Католицька Освітня Фундація у Чикаґо, Києво-Могилянська Фундація в США, Катедра Українознавства при Гарвардському університеті, Український проєкт при Колюмбійському університеті і багато інших. Ця допомога сягає значних сум. За звітний час кредитівка уділила на різні українські цілі майже мільйон долярів. Це яскравий приклад служіння громаді.

Річні збори відкрив голова Ради Директорів інж. М. Шміґель, привітав присутніх і попросив Владику Павла (Хомницького), ЧСВВ, до молитви. Дальше керування перебрав президент кредитівки Б. Кекіш, який привітав Владику Василя (Лостена) і Владику Павла, представника Генерального консульства України в Ню-Йорку Андрія Олефірова, о. Юрія Базилевського з Української православної церкви, з дружиною, о. Вернарда Панчука,ЧСВВ, пароха церкви св. Юра, президента Світового Конґресу Українців Аскольда Лозинського, президента Централі Українських Кооператив Америки (ЦУКА) Орисю Бурдяк, голову УККА Михайла Савкова і голову новоствореної організації четвертої хвилі Мирославу Роздольську та всіх присутніх, серед яких зокрема привітав найстаршого члена і колишнього скарбника-управителя кредитівки д-ра Івана Сєранта.

Зліва: Богдан Курчак, Мирослав Шміґель, Богдан Кекіш. Фото: В. Лопух

Президент УНСоюзу Стефан Качарай (крайній зліва) на зборах. Фото: В. Лопух

Промовляють голова УККА Михайло Савків (зліва) і Консул України Андрій Олефіров. Фото: Я. Кулинич

Було вшановано пам’ять тих, що відійшли, за звітний час, у Божу вічність, імена яких прочитав Богдан Курчак. Згідно з порядком нарад, секретар Б. Курчак прочитав протокол з попередніх зборів кредитівки, у якому був докладно занотований перебіг нарад. Протокол прийнято без завваг.

Для учасників зборів була несподіваною вістка, що президент Б. Кекіш на власне бажання резиґнує з цієї посади. З приводу цього голова Ради Директорів М. Шміґель висловив Б. Кекішеві щиру подяку за довголітню віддану й успішну працю: 15 років був президентом і довгі роки членом Ради Директорів. М. Шміґель разом з Б. Курчаком вручили Б. Кекішеві Грамоту вдячности – під довготривалі оплески залі. Також і президент ЦУКА О. Бурдяк вручила Б. Кекішеві Грамоту вдячности, після чого він висловив щиру вдячність за нагороди, співробітникам – за співпрацю, усім присутнім – за признання, а Всевишньому Господеві, що допоміг йому успішно працювати для добра членів кредитівки й української громади.

На нову каденцію Б. Кекіш залишається у Раді Директорів кредитівки і стає її головою. Склад нової Управи кердитівки: на місце президента приходить Б. Курчак, а на місце скарбника – Богдан Савицький.

Докладні звіти Дирекції, Управи і комітетів кредитівки за 2006 рік, з відповідними посиланнями, надруковані в окремому бюлетені.

Б. Кекіш подав вичерпний звіт діяльности Дирекції, вказуючи на ріст фінансової установи, ілюструючи точними цифрами. Б. Кекіш підкреслив, що управа кредитівки старалась давати кредити на най-

(Закінчення на стор. 19)

У залі під час зборів кредитівки. Фото: В. Лопух

SUMMER CAMPS AT SOYUZIVKA!

UKRAINIAN HERITAGE DAY CAMP AGES 4-7

Formerly known as Chemney Camp, this day camp exposes kids to their Ukrainian heritage through daily activities such as dance, song, crafts and games. Price includes tee-shirt & daily lunch.
Session 1: July 15– July 20, 2007
Session 2: July 22– July 27, 2007
$150 Per Camper
$190 if not an overnight guest

TENNIS CAMP AGES 10-18

Intensive two weeks instruction and competitive play directed by George Sawchak. Limited to 45 participants.
Weeks: June 24– July 6, 2007
$670 UNA Members
$720 Non UNA Members

EXPLORATION DAY CAMP AGES 7-10

Six hours of fun-filled activities in this day camp, which focuses on the outdoors.
Session 1: June 25– June 29, 2007
Session 2: July 2– July 6, 2007
$100/per week or $25/per day

DISCOVERY CAMP AGES 8-15

Calling all nature lovers for this sleepover camp filled with hiking, swimming, scuba, organized sports, & bonfires .
Week: July 15– July 21, 2007
$400 UNA Members
$450 Non UNA Members

PLAST CAMP-TABIR PTASHAT

A Plast day camp held at Soyuzivka. Please contact Plast for registration & Soyuzivka for room bookings.
Session 1: June 24– July 1, 2007
Session 2: July 1– July 8, 2007

SCUBA DIVING COURSE AGES 12-ADULTS

One week course will complete academic, confined water and open water requirements for PADI open water certification. Classes given by George Hanushevsky, scuba-diver instructor.
Pre registration is required.
Week 1 : July 15– July 21, 2007
Week 2 : July 22– July 28, 2007
$400 for Course, $120 Deposit Required, All fees payable to George Hanushevsky

ROMA PRYMA BOHACHEVSKY UKRAINIAN DANCE WORKSHOP AGES 16 and UP

NEW!

For over 30 years, Workshop has been a popular summer dance program and this year it will be held at Soyuzivka! Continuing her mom's legacy, this workshop will be directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych. Campers hard work will be highlighted at our Ukrainian Film & Cultural Festival weekend.
Session : July 1– July 15, 2007
$910- UNA Members
$960- Non UNA Members

UKRAINIAN "SITCH" SPORTS CAMP AGES 6-18

This is the 38th Annual Ukrainian "SITCH" Sports Camp run by the Ukrainian Sitch Sports School. This camp will focus on soccer and tennis & is perfect for any sports enthusiast. Registration for this camp is done directly by contacting Marika Bokalo at (908) 851-0617.
Session 1: July 22– July 28, 2007
Session 2: July 29– August 4, 2007
$350 Per Camper
$150 for Day Campers

ROMA PRYMA BOHACHEVSKY UKRAINIAN DANCE CAMP AGES 8-16

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky). Expert instruction for beginning, intermediate and advanced dancers. The camps will end with a grand recital- always a summer highlight!
Session 1: July 22– August 4, 2007
Session 2: August 5– 18, 2007
$910- UNA Members
$960- Non UNA Members

A $75 deposit is required to register a child into camp (For Sitch camp- register directly with Sitch Sports School. For Plast camp– register directly with Plast) For more information & for camp applications call: (845) 626-5641 or check out our website at: www.Soyuzivka.com

UNA Estate Soyuzivka • POBox 529 • 216 Foordmore Road • Kerhonkson, NY 12446 • (845) 626-5641
www.Soyuzivka.com

Нью-Йорк вітатиме мистця Богдана Сороку

20 квітня в залі УККА (203 Друга Авеню, коло 13-ої вулиці) на другому поверсі, о 7-ій год. вечора відбудеться відкриття мистецької виставки Богдана Сороки — відомого мистця зі Львова. Вступне слово виголосить Ярослава Ґеруляк. Виставка триватиме 20, 21 і 22 квітня. В суботу і неділю виставка буде відкрита від 1-ої до 5-ої години по полудні, а в неділю о 2-ій годині відбудеться зустріч з мистцем, під час якої він розповість про свій мистецький шлях. Виставка буде ілюстрована музикою композитора Володимира Ткаченка у власному виконанні на фортепіяні.

Б. Сорока – ґрафік, маляр-монументаліст – народився у Львові в 1940 році. Закінчив Академію мистецтв у Львові в 1964 році, а в 1989 році одержав нагороду на Міжнародному конкурсі екслібрисів у Вільнюсі. Засновник катедри промислової ґрафіки у Львівській академії мистецтв.

Персональні виставки мистця відбувалися у багатьох містах Европи, США й Канади. Б. Сорока брав участь у групових виставках „Contemporary European Bookplate–Brussels", „Twelve Ukrainian Artists–Calgary", „Work on Paper-Edmonton", „Львів '91–Відродження", Бієнале українського мистецтва–Львів, у виставках сучасного мистецтва у Берліні, Вроцлаві та Львові. Твори мистця є в ґалеріях, музеях та інших установах Києва, Канева, Львова, Торонто, Мюнхена, Ніяґара Фолз, Вілнюса, Савани, Джа.

Б. Сорока. „Гагілки".

Ця виставка присвячена світлій пам'яті Ніни Самокіш, голови 64-го відділу СУА та курінної Пластового Куреня „Верховинки".

64-ий Відділ СУА в Нью Йорку
Пластовий Курінь „Верховинки"

Читайте „Свободу" на сторінці Інтернету:

Компакт-диск пісень до Великого посту

Три роки присвятив о. Михайло Хім'як з Конюшок Королівських праці над компакт-диском, який напередодні Великого посту побачив світ. Кожна з 17 пісень, записаних на ньому, передає страждання Ісуса Христа, який за гріхи світу був розп'ятий. До компакт-диску увійшли також пісні на слова о. М. Хім'яка. Священик стверджує: „Якщо людина має в душі єднання з Богом – це означає, що в її тілі живе дух світла, який не здатна закрити житейська суєта".

Цьому компакт-дискові передували ще два: „Мир тобі, Україно" та „Колядуй, Україно". Звукозапис було здійснено у студії „Фенікс" у Дрогобичі. Розповсюдженням займається львівська авдіокомпанія „Ліда", директором якої є Лідія Котиляк. У виданні страсних пісень допомогли меценати з Києва і Львова. Електронна адреса авторки допису: golos_sambir@ukr.net

Марія Пукій

За 2006 рік...

(Закінчення зі стор. 15)

вигідніших для членства умовах. У нюйоркській „Самопомочі" морґеджові позички становлять 98 відс. всіх позичок, і цей високий показник ставить кредитівку на друге місце між усіма кредитними спілками у США. Кредитівка старається давати високі дивіденди: за 2006 рік виплачено членам 15.3 млн. дол. Це на 27.3 відс. більше, як попереднього року. Підвищення процентів змінило взаємовідношення у структурі, – підкреслив звітодавець. Позички зросли на 36.7 млн. дол, а інвестиції зменшились на 12.8 млн. дол. Державні контролери підтвердили статус кредитівки „Самопоміч" як сильної фінансової установи, – сказав Б. Кекіш. На закінчення звіту він ще раз подякував членам Ради Директорів і членам комітетів і всім працівникам за віддану працю.

Богдан Михайлів подав звіт з праці Кредитового комітету, який діяв у складі: Б. Михайлів – голова, Володимир Саф'ян – секретар і Роман Кизик – член. У звітному часі Кредитовий комітет затвердив позичок на загальну суму 93,355,442 дол.і також 519 кредитових карток „Віза" на загальну суму 1,144,748 дол.

Контрольна комісія працювала у складі: Адріян Дмитренко – голова, Богдан Савицький і Петро Шишка – члени. За її діяльність звітував П. Шишка, який сказав, що вони співпрацювали з внутрішнім ревізором Володимиром Клоковим, а також з фаховою фірмою бухгальтерної перевірки книг. Вислід ревізії Федеральної адміністрації кредитових кооперативів (NCUA) був позитивний: стверджено, що кредитівка „Самопоміч" в Ню-Йорку є сильна й успішно керована.

А тим часом ведучий Б. Кекіш представив гостей, що сиділи за президіяльним столом. Після зачитаних вичерпних звітів, до яких не було зауважень, П. Шишка подав від імені Комісії пропозицію схвалити працю кредитівки „Самопоміч". Пропозицію прийнято схвальними оплесками. Привіти виголосили: А. Олефіров – від Генерального консульства України в Ню-Йорку, Владика Павло – від Стемфордської Епархії УКЦ, М. Савків – від УККА, М. Роздольська – від „Нової української хвилі", Наталія Дума – від відділу Т-ва „Самопоміч", який є спонзором кредитівки „Самопоміч", Володимир Козіцький – від СУМА у Йонкерсі, Ярослав Федун – від кредитівки „Самопоміч" у Ню-Джерзі.

Богдан Кекіш і ветеран журналістики Ольга Кузьмович. Фото: В. Лопух

Цього року вигас трирічний час участи у Раді Директорів наступним членам: М. Шміґелеві, Б. Кекішеві і Стефанові Качараєві. Перед звітом Номінаційної комісії відбулася ще одна церемонія: голові Ради Директорів М. Шміґелеві, який більше не кандидував, Б. Кекіш з Б. Курчаком вручили від кредитівки Грамоту вдячности, а О. Бурдяк – від ЦУКА.

Голова Номінаційної комісії А. Лозинський, до якої входили Ірина Куровицька і Ярослава Рубель, розповів про проведену працю комісії. Перш ніж представити кандидатів до Ради Директорів, звітодавець як президент СКУ говорив про відзначення 40-річчя СКУ. Також відзначив дві важливі справи, але які не належали до компетенції Номінаційної комісії. Це було питання усучаснення статуту кредитівки та збільшення платних членів у Раді Директорів. Після цього подав імена кандидатів до Ради Директорів і їх професійні кваліфікації. Це Б. Кекіш, С. Качарай і Б. Савицький. Усіх трьох обрано одноголосно.

Перед закриттям зборів представники різних установ й організацій виголошували привітально-подячні промови за допомоги, уділені кредитівкою „Самопоміч" в Ню-Йорку. Першою була Іванка Заяць – від імені Студії мистецького слова Лідії Крушельницької, Володимир Гнатківський – від Пластової станиці, Юрій Штогрин – від хору „Думка", Марія Шуст – від Українського Музею, Богдан Качор, Іван Бернацький – від Драматичної студії школи св. Юра, Теодор Воляник – від УВУ, Аскольд Лисяк – від четвертої хвилі, який сказав, що на сьогодні майже 20 відс. членів „Самопомочі" у Ню-Йорку становить четверта хвиля, тому її представникам належить уділяти 17 відс. приходів на працю її централі. Ведучий відразу ж відповів, що це питання не належить до зборів, а крім цього, це було б непрактично і незаконно. Кожну допомогу Рада Директорів ухвалює на подані до неї прохання. Також з вітаннями виступили Анна Бачинська – від школи св. Юра і від Українського культурного центру в Гантері, І. Куровицька – від СУА. Б. Михайлів, від головної управи Т-ва „Самопоміч", прочитав подячного листа проф. Тараса Гунчака. Отець Ю. Базилевський молитвою закрив наради.

Щодо питання Панахиди в неділю, по Службі Божій

У неділю, 29 квітня, багато членів української спільноти в Америці будуть споминати одну з найсумніших подій в історії нашого народу, акцію „Вісла" – депортацію корінного населення найзахідніших українських етнографічних земель – Лемківщини, Надсяння, Холмщини та Підляшшя, на північно-західні терени Польщі. Для повної асиміляції й упокорення.

Український Конгресовий Комітет Америки „дав вказівку" відслужити Панахиду по жертвах депортації в усіх греко-католицьких та православних парафіях США. З усією повагою до цього наміру, я повинен, однак, зауважити, що тільки єрархи можуть давати вказівки про відправи в наших церквах. Повністю підтримуючи потребу поминання жертв цієї жахливої трагедії, я закликаю вірних в наших парафіях сплянувати окрему й відповідно підготовлену відправу-поминання на інший час, а не після недільної Служби Божої. Для нас в нашій традиції не є відповідним відправляти Панахиди після недільної Божественної Літургії, оскільки неділя – це день прославлення Воскресіння Господнього. Ми не можемо робити цього у Великодню неділю, і також не слід цього практикувати в будь-яку іншу неділю.

Особисто я не бачу щирого схвалення людьми такого, хай і вартого уваги, поминання, коли воно просто „доточується" до недільної Божественної Літургії тільки тому, що люди уже є там, в церкві. Де ж тут той акт повноцінного поминання, молитви і віддання себе в молитві та згадуванні жертв цієї трагедії? Погоджуватися на приєднання Панахиди, із зручности, до недільної Літургії – означає зводити до мінімуму щирість наших намірів і принижувати значущість такого поминання. Я не раз ще в дитинстві спостерігав подібне в моїй рідній катедрі. Кількість людей, які приїжджали до церкви після Божественної літургії на Панахиду, значно зростала, але де вони були під час самої Літургії? Напевно, цей повторюваний неґативний досвід залишив відчуття „порожнечі" й „напівпереживання" такого поминання.

Я твердо переконаний, що коли таке поминання потрібне (а воно потрібне!), то воно заслуговує на повну повагу й гідність окремої відправи, правильно сплянованої, наприклад, на вечір суботи, а не перетворення її на додаток до недільної Божественної Літургії. Ми мали би докласти 100 відсотків зусиль до молитовного поминання цієї жахливої трагедії. Якщо ми чинимо інакше, то вводимо себе самих в оману й долучаємося до применшення значення такого молитовного згадування.

Митрополит Стефан Сорока

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

від 30-го червня 2006 р. до 31-го березня 2007р.

Управа Фундації Українського Вільного Університету (УВУ) в ЗСА з осідком у Ню-Йорку з приємністю проголошує черговий список ЖЕРТВОДАВЦІВ, ФУНДАТОРІВ, ДОБРОДІЇВ та ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ, висловлюючи щиру подяку за зрозуміння потреби для УВУ на всіх відтинках його діяльности.

УВУ сповнив велику ролю як по Першій, так і по Другій світових війнах у Празі і Мюнхені, даючи можливість для великого числа української молоді набути високу професійну освіту, даючи кваліфіковані кадри для еміґрації, які понад 55 років ведуть громадську працю на всіх відтинках громадського життя, в той час, коли Україна була поневоленою, а також коли Україна стала вільною.

Управа Фундації УВУ ще раз просить прийняти нашу щиру подяку в першу чергу за моральну підримку, як також за ВАШІ ЩЕДРІ ПОЖЕРТВИ, без яких ми не могли б зреалізувати завдань, які ставить перед нами УВУ, діяспора і Україна.

Фундація УВУ дальше висилає книжки і журнали в Україну. Просимо надсилати Ваші книжки до Фундації УВУ, за що будемо дуже вдячні.

СПИСОК ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ ФУНДАЦІЇ УВУ в ЗСА

Баско Дмитро на постійний стипендійний Фонд при Фундації УВУ	50,000.00
Пирський Михайло і Анастазія зі спадку	24,000.00
Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Ню-Йорку	30,000.00
Фурда Михайло і Лідія на Постійний Стипендійний Фонд в їх імені	10,025.00
Муляк-Яцківський Аркадій	5,000.00
Зі спадку Івана Галавая	4,784.00
проф. Ратич Іванна	4,000.00
д-р Гайда Ігор і Рома	1,000.00
Молдован зі спадку	590.00
Ukrainian Fraternal Association	500,00
Організація Оборони Лемківщини Відділ ч. 1 в Ню-Йорку	500,00
Макар Іван і Татіяна	400,00
Союз Українців Католиків Америки „Провидіння"	300,00
Балабан Василь і Ольга	300,00
ред. Часто Петро і Люба	300,00
д-р Куляс Юліян	250,00

По 200.00 дол. зложили:

Слуцький Стефан і Еріка	200,00
Шипиляві Тарас і Юліянна	200,00
д-р Піянкофф Адвентина і Віталій	120,00

По 100.00 дол. зложили:

Андрусяк Марія, Булавка Константин, Бурда Тамара, Галаган Борис, Головка Софія, Голюка Олександра, Данилишин Мирослава, Дусаненко Теодор, Захарченко Модест і Наталія, д-р Клебович Володимир, Кахній Михайло, о. Крисалка Стефан, Кузмич Р. ОР.С., Луцька Оксана, Масловський Мирон, Меґец Микола, Мельник Ростислав, Микитин Богдан і Анна, д-р Музичка Ярослав і Лариса, Небеш Орест і Марія, Netzel Garwin, д-р Ничай Стефан і Ірена, д-р Ніль і Люба Жук Леві, мґр Оберишин Ярослав і Галя, Озарків Катерина, д-р Очеретько Аркадій і Ґлорія, Петрик Стефан, д-р Пшик Петро, Пятка Марія, д-р Саляк Василь, Січ Дмитро і Оксана, Склепкович Олег і Таня, д-р Стецьків Евген, д-р Стрільбицький Олександер,Ткачук Роман і Софія, Шуст Ігор і Дарія, Ямець Юрій, Яриш Іван і Аліся,

Чаплій Василь і Ярослава	75,00
Німець Павло	60,00
Горечко Богдан	55,00

По 50.00 дол. зложили:

Бігун Богданна, Боївка Михайло, Венґерчук Остап, Волосенко Ярема, Гімка Теодор, д-р Грицак Петро і Ріа, д-р Дужий Ярослав, Жилавий Роман і Ейлін, Зварич Сава, Івашко Павло, Ільків Михайло і Ольга, Іськів Марія, Карпенко Борис і Таня, Керницький Ольга, Колесніченко Оксана, мґр Колтонюк Орест і Антоніна, Корсунь Віра, Крамаренко Петро і Марія, д-р Кульчицький Юрій і Дарія, Люти-Лютенко Юрій, Марущак Василь і Анастазія, д-р Мотика Володимир, Мосяк Марія, Новак Ірена, Новошицький Дмитро, Покорні Павло і Орися, мґр Рудик Марта, Стасів Роман і Ірена, д-р Стахів Денис і Мирослава, Стефанюк Роман і Клавдія, д-р Тершаковець Андрій і Таня, Школяр Анна, інж. Шміґель Мирослав і мґр. Надія

мґр. Дзюбінський Надія і Петро	40.00

По 30.00 дол. зложили:

інж. Куземський Іван, Лучкевич Всеволод і Марція, Макар Евген і Ірина.

По 25.00 дол. зложили:

інж. Барабаш Богдан, Бартків Павло, Бейґер Богдан і Христина, Боднаренко Павло і Дуня, Вальчук Катерина, Васів Василь і Анна, Гайдук Галина, інж. Галів Микола, Гафткович Іван і Надія, Гомішак Сусан, Грицик Михайло і Ольга, д-р Ґелета Ярослав, Давид Григорій, Деміденко Сергій, Дзіман Михайло і Любомира, Ермоловіч Стефанія, Журавський Богдан, Захарчук Борис, Іваськів Володимир і Ніля, Іллюк Олександер і Зіна, Керницький Ольга, Кобилецький Стефанія, мґр Кобрин Атанас і Катруся, Коваленко Дмитро, Козак Галина, Колінко Оксана, Колішинський Григорій і Людмила, Копійчук Роман і Марґарета, Корженьовський Богдан і Ксеня, Корнага Мирон і Христя, Кузик Володимир, Леськів Микола і Софія, Лозинський Марія, Лукашевич-Полон-Лаврo Оксана, Мартін Анна, Мацюрак Володимира, Масник Петро, Мичковський Любомира, Огаренко Любомира, д-р Павлишин Юліян і Мирослава, Пашеснік Ірена, Плакс Пантелеймон і Ксеня, Плескун Анна, Половчак Василь і Барбара, д-р Ричок Роман, Рівний Олександер, Роббінс Елена, Рудик Михайло і Стефанія, Савчин Ірена, Світлик Михайло, Сендзік Віра, Сеник Корнель і Ірина, Сидоренко Ярослав, Стебельський Лідія, Стефанишин Іван і Віра, Ткачук Оксана, Ткачук Тарас, Тренза Михайло, Федак Евген і Теодозія, Федецький Михайло, Шкарупа Іванна, Шутер Таня, Якимів Катерина, Ярема Стефан і Анн, Яремко Кароль, Ярко Микола, Яросевич Мирон і Дарія.

По 20,00 дол. зложили:

Бездух Дмитро, Васильків Йосиф, Ґрипа Онуфрій і Юлія, Журак Анастазія, Корійчук Роман і Марґарета, проф. Лобай Іван і Марія, Мудрий Василь і Дарія, Підгірний Іван, Рудницький Осип і Анна, Семущак Стефанія, Солодчук Дмитро, Федорців Василь і д-р Теодозія.

По 15.00 дол. зложили:

д-р Бурбело Григорій, Варварів Олена, Василишин Михайло, Гриньків Володимир і Ольга, Гурко Богдан і Марта, Ельнік Марія, Казанівський Богдан, д-р Когут Нестор, Кравець Філогоній і Софія, Краснобризий Василь, Кульчицький Любомир, Гуцуляк Надія, Мацай Іванна, Мудрий Олександра, Михалюк Олександер, Мікітіч Карл і Лєна, Надозірний Віктор і Арета, Пахолюк Ігор і Бріджет, Пастушок Василь, Самійленко Григорій і Софія, Сороколіт Микола і Аніта, Чапельські Орест і Любомира, Шашкевич Софія, Шийка Антін

По10,00 дол. зложили:

Бачинський Володимир, Василюк Максим, Вініч Віктор і Надія, Волошин Алекс, Городиський Іванна, Гриньків Володимир і Ольга, Майковський Еміліян і Часлава, Круг Марія, Пітула Роза, Романюк Іван, Семенюк Антін і Марія, д-р Трач Роман і д-р Надія, Філь Андрій.

По 5.00 і 2.00 зложило три особи на суму 12.00 дол.

За книжку автора проф. Косика СУМ 150.00 дол.

Закупили книжку Фундації УВУ:

Микитин Василь	15.00
Меґіс Микола	15.00
інж. Свідерський Мирон	50.00

В св. п. своїх дорогих зложили:

проф.Ткач-Косик Олександра, в св. п. проф. Ігоря Соневицького	100.00
проф.Ткач-Косик Олександра, в св. п. проф. Володимира Стойка	50.00

Управа Фундації УВУ щиро дякує шановним жертводавцям, які щедро відзиваються на наші заклики. УВУ при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ сповняв і буде сповняти обов'язки, які накладає на нього Батьківщина.

> З нагоди 30-ліття Фундації УВУ вийшла ювілейна книжка в 2006 р., в якій пропущено пожертву інж. Володимира Балабана в сумі 14,000.00 дол. Під цю пору інж. Володимир Балабан з дружиною св. п. Галиною мають на своєму Постійному Стипендійному Фонді при Фундації УВУ 25,100.00 дол. За недогляд дуже перепрошуємо інж. Володимира Балабана.
>
> Канцелярія Фундації УВУ.

З проголошенням ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ УВУ став НАУКОВИМ ВІКНОМ УКРАЇНИ В ЗАХІДНИЙ ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СВІТ, сповняючи важливу ролю у сучасному розвитку і закріпленні МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

Фундація УВУ в ЗСА продовжує розбудову „Бібліотек і архівів української діяспори" при університетах України.

Завдяки Вашій щедрій допомозі Фундація УВУ уділила від 1980 року до 2006 року включно 2,914,655.00 долярів на стипендії в УВУ, а в тому самому часі біля 45 тисяч на стипендії прямо в Україну і понад 450 тисяч на специфічні проєкти видання книжок для України.

ВАША пожертва сьогодні на студії в УВУ і в Україні – це національний „капіталовклад" у формуванні професійних кадрів для України.

Доложім усіх зусиль, щоб ми всі вклали свою цеголку в цю велику розбудову для нашої держави і освіти, для УВУ нашого Амбасадора поза межами Батьківщини.

Ваша пожертва менша чи більша по Вашій спроможності є оцінена. Всі пожертви і датки на різні проєкти при Фундації УВУ чи на Постійні Стипендійні Фонди у Вашому імені Ви можете відтягнути від податку.

Чеки просимо виписувати на Ukrainian Free University Foundation, Inc. і висилати на адресу Фундації УВУ в Ню-Йорку.

Управа Фундації УВУ

Mailing Address:
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, Inc.
P.O. Box 1028
New York, NY 10276

Нова збірка поезій ДАРІЇ РИХТИЦЬКОЇ

Напередодні нового 2007 р. в Україні у Дрогобичі, що на Львівщині, у видавничій фірмі „Відродження" вийшла друком нова поетична збірка Дарії Рихтицької „Спалах іскри". Це вже шоста книжка добре знаної в українському світі поетеси із США (м. Дітройт) і перша, видана в Україні.

Творам, поміщеним у збірці, притаманна глибина художнього проникнення в реалії життя, тонкий ліризм, вишуканий стиль мистецького зображення.

Читач відкриє для себе не лише її своєрідне образне світобачення та його досконале відтворення в барвах українського слова, а й широкий простір для власних асоціяцій поетичного, одухотвореного відчуття світу.

Дошукуючись джерел магічної сили слова поетеси, ми переконані: любов до України – це почуття, яке надихає її на спалахи творчості, що не згасають з роками.

Редактор видання – Ярослав Радевич-Винницький.
Вступне слово написав д-р філології, професор Микола Зиморя.

Збірку в твердій обкладинці (180 сторінок) можна замовити у
Nestor Rychtyckyj, 30109 Ohmer Dr., Warren, MI 48092.

Кошт книжки включно з поштовою пересилкою – 15 дол.

Києво Могилянська Академія дякує Фундації „Спадщина“ Першого Щадничого Банку „Певність“

Член Ради директорів Києво Могилянської Фундації Ігор Вислоцький, голова ради директорів Фундації „Спадщина” Першого Федерального Щадничого Банку Певність д-р Павло Надзікевич, президент Національного Університету Києво Могилянська Академія д-р В'ячеслав Брюховецький, президент Фундації „Спадщина” Першого Федерального Щадничого Банку „Певність“ д-р Юліян Куляс,

На зустрічі-бенкеті 17 лютого в Чікаго, д-р Юліян Куляс передав $50,000 від Фундації „Спадщина” на потреби Києво Могилянської Академії. Фундація „Спадщина” допомагає Могилянці вже багато років, її допомога є не тільки щедрою, вона є своєрідним символом віри в адміністрацію, викладачів та студентів Академії, в їх місію для майбутнього України. Під час зустрічей президента Академії д-ра В'ячеслава Брюховецького з українськими громадами в США він неодноразово зазначав, що Могилянка дає не лише академічну освіту, вона виховує особистість, змінює свідомість та світогляд молодих людей, які через 10 років будуть керувати Україною. Саме тому є таким важливим, дати цим молодим людям найкращу освіту та патріотично демократичний світогляд. Президент Фундації „Спадщина” вже неодноразово відвідував Києво Могилянську Академію і висловив свою підтримку цьому академічному закладу.

Києво Могилянська Академія дякує Українській Кредитній Спілці „Самопоміч“ в Ню-Йорку

Члени дирекції Орест Ґлут, Любомир Зєлик, президент Національного Університету Києво Могилянська Академія д-р В'ячеслав Брюховецький, президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай і президент Федеральної Кредитної Спілки „Самопоміч” Ню-Йорк, д-р Богдан Кекіш.

Вклад в розвиток української освіти, науки та культури найбільшої і найстаршої української кредитної фінансової інституції в Америці, Кредитної Спілки „Самопоміч” в Ню-Йорку є неперевершним. Фінансова і моральна допомога українським інститутам та центрам, які працюють при найбільш відомих американських університетах, а також академічним, мистецьким, літературним та іншим організаціям в українській громаді, яка надавалася в минулому, а також розуміння нових потреб громади після відродження незалежности української держави, дає нашій громаді змогу зберегти свою ідентичність, культуру та духовність. Президент Федеральної Кредитної Спілки „Самопоміч” д-р Богдан Кекіш та члени ради директорів склали значний дар для побудови фінансової стабільності Києво Могилянської Академії в сумі $50,000 в час проведення бенкетів на підтримку Києво Могилянської Академії.

Києво Могилянська Академія дякує Українсько Американській Федеральній Кредитній Спілці „Самопоміч“ у Чікаґо.

Заступник Голови Ради директорів Українсько Американської Федеральної Кредитної Спілки „Самопоміч” в Чікаґо Віктор Войтихів, Президент Національного Університету Києво Могилянська Академія д-р В'ячеслав Брюховецький, Член Ради Директорів Українсько Американської Федеральної Кредитної Спілки „Самопоміч” Роман Яцковський.

Українсько Американська Федеральна Кредитна Спілка „Самопоміч” у Чікаґо фінансово підтримує українську громаду в Америці через допомогу церквам, школам та громадським організаціям. Одним з головних критеріїв для цих організацій є проведення роботи для збереження української мови та культури. Саме ці критерії є одними з вимог до майбутніх студентів Академії. Знання мови є необхідним для вступу до Академії, а робота в студентських групах та гуртках є частиною академічного життя студентів протягом всього навчання. Саме Академія виховує в студентів любов до мови та культури країни в якій ці студенти живуть. Рада Директорів Українсько Американської Федеральної Кредитної Спілки „Самопоміч” завжди іде на зустріч потребам української освіти та науки. Розуміння цих потреб надає потрібну базу для майбутніх програм та проектів. Від Українсько Американської Федеральної Кредитної Спілки „Самопоміч” в Чікаґо Віктор Войтихів вручив даток $30,000 на потреби Києво Могилянської Академії.

УКРАЇНА І СВІТ

Пласт: вишкіл виховників юнацтва

СЛОВ'ЯНСЬК. — На початку березня у Слов'янську Донецької області відбувся Всеукраїнський вишкіл для виховників юнацтва. Це 88-ий такий семінар, проведений в Україні за останні 15 років Пластом – Національною скавтською організацією України. Метою вишколу було підготувати виховників для праці з дітьми за програмами, розробленими Пластом. У семінарі взяли участь пластуни з Харкова, Донецька, Краматорська, Маріюполя, Миколаївки та Авдіївки. Захід проводився за фінансовим сприянням Донецької обласної державної адміністрації, в рамках проєкту розвитку молодіжного руху в Донецькій області.

Вишкіл мав три складові частини – теоретичну, практичні заняття і культурну програму. Характерною рисою пластових семінарів і цього зокрема є високопрофесійний склад інструкторів. Всі вони не лише пластові виховники, а й мають вищу педагогічну освіту і багаторічний досвід виховної праці. Наприклад, заняття з особливостей фізіологічного і психічного розвитку юнацтва, а також з уміння спілкуватися з дітьми проводила керівник методичного кабінету Авдіївського міського управління освіти пластунка-сеньйорка Тетяна Переверзєва, з релігійного і патріотичного виховання – священик Донецько-Луганської епархії УПЦ КП о. Олександер Воловенко, ідеологічні основи виховання в Пласті, методику проведення виховних занять – Сергій Летенко, проведення таборів і мандрівок, організація скавтського наметового табору – випускник другого рівня міжнародного навчального табору для інструкторів пластових юнацьких таборів „Лісова школа" Генадій Іванченко, структуру Пласту – голова Донецької округи Пласту Дмитро Колесник.

Під час семінару учасники також складали пляни і практикувалися у проведенні занять з дітьми, прогулянок і організації змагань на природі. На другий день вишколу його учасники взяли участь в урочистостях на честь річниці з дня народження Тараса Шевченка.

По закінченні заходу його учасники ствердили, що він мав важливе значення для глибшого розуміння ними скавтської виховної методики Пласту, яка визнана фахівцями Інституту проблем виховання АПН України однією з найкращих методик позашкільного виховання в Україні. Всі учасники незабаром отримають посвідчення виховника юнацтва (скавтмайстра) національного зразка і почнуть проводити заняття з своїми першими юнацькими гуртками.

Ліна Остапчук

СПОРТ

Україна: футбол-2007

Українська футбольна дружина розпочала свій календар офіційних відбіркових ігор 2007 року, здобувши 6 точок у березневих виступах ігор проти Фарерських островів та Литви.

Фарерські острови, які номінально вважаються частиною Данії, грають своєю окремою збірною з простої причини – для острівян брати участь у чемпіонаті Данії немає сенсу, бо хто туди на змагання їздитиме? Далеко і холодно… Гра проти збірної Фарерських островів була як іспит на те, як одна окремо взята футбольна команда однієї европейської країни, яка ще й до усього ж була чвертьфіналістом останнього чемпіонату світу, зможе налаштуватися на гру за умов 10 годин перелетів туди і назад. Виявилось, що українці таки налаштувалися та ще й виграли 2-0 на полі, яке більш походило на долину гейзерів, де раптом виросла трава. Українці забили два ґолі, записали собі три точки і відбули додому готуватися до іншої гри – з литовцями.

Керівництво української збірної ще й зробило тактичний хід, не привізши з собою основну зірку усього пов'язаного з Україною і футболом – Андрія Шевченка, разом із зіркою дещо меншого ґатунку, але у кожному разі одним з найвідоміших українських гравців Сергієм Ребровим. Задум тренера Олега Блохіна був такий – хай зірки спокійно готуються до гри в Одесі проти Литви.

І от на поле одеського стадіону у грі проти Литви вийшов повний бойовий склад українців, щоправда без С. Реброва, який навіть згодом не вийшов на заміну. Гра в Одесі мала свої моменти біля обох воріт, і навіть свої невеличкі курйози. Захисник синьо-жовтих Єгерський, який відзначився на Фарерах, цілком міг би стати неочікуваним бомбардиром і цього разу, та м'яч після його ударів все бився об штангу. Так само вдарився м'яч об штангу і після удару його колеги Кучера. Щоправда, у тому випадку штанга вже була своя, і ворота відповідно рідні – українські. Відтак почувся зойк полегшення на трибунах. Ґоль Гусєва на 47-ій хвилині став переможним.Отже, 1-0 в Одесі. Тепер залишається зачекати до 2 червня, коли грати доведеться з Францією, та ще й на її полі. Нині Україна за системою підрахунків, базованою на особистих зустрічах, веде перед у своїй відбірковій групі.

Олег Рац
Бі-Бі-Сі, Лондон

Триває відродження Національного університету „Острозька академія"

Під час Днів науки (зліва): викладач катедри української філології Дмитро Стус, викладач катедри політології Роман Мартинюк, викладач катедри богослов'я, перекладач Острозької Біблії проф. Рафаїл Торконяк.

Вшанували пам'ять віків

Однією з таких ідей, що сприяє формуванню жіночности у сучасних дівчат, було запровадження щорічного конкурсу краси та інтелекту „Гальшка року", який ставить на меті визначення не найпривабливішої та найкрасивішої зовні студентки, а оцінює духовність та інтелект. Цього року Культурномистецький центр Острозької академії вирішив організувати подібний конкурс для хлопців – студентів університету. 16 березня в відбувся перший щорічний конкурс краси, інтелекту та артистичности „Пан Острозький". Дата проведення вечору була обрана не випадково, бо саме 16 березня 1579 року княжна Гальшка Острозька написала свій заповіт, передавши чималі кошти на розвиток Острозької академії.

Одне з конкурсних завдань – „Найдостойніший острозький вельможа" – пропонувало студентам перевтілитися у викладача Острозької академії XVI ст. Іова Борецького, князя, коханого Гальшки Острозької Дмитра Сангушка, видатного козацького ватажка, випускника Острозької академії Северина Наливайка та князя Василя-Костянтина Острозького – постатей, справді гідних пам'яті нашого народу.

Медаля переможця дісталася студентові економічного факультету Олександрові Харчукові.

Дарія Швая

Дні науки в академії

Переконатися в тому, що наукова діяльність в Україні не відірвана від суспільного життя, можна, побувавши на Днях науки в Національному університеті „Острозька академія", де зібралися вчені із всієї країни, щоб обговорити актуальні проблеми сучасности. Відкриття конференції „Дні науки-2007", які вже стали традиційними у навчальному закладі, відбулося 20 березня за участи інтелектуальної еліти всіх реґіонів України та студентів Острозької академії.

Учасників конференції привітав заступник голови оргкомітету днів науки, доктор філософських наук, професор, проректор з наукової роботи Петро Кралюк. Учасники пленарного засідання мали нагоду почути наукову доповідь лавреата Шевченківської премії, укладача та перекладача Острозької Біблії, викладача Острозької академії проф. Рафаїла Торконяка „Острозька та Єлизаветівська Біблії: порівняльна аналіза (на прикладі книг Буття і Виходу)". З доповіддю „Біографістика як жанр наукової есеїстики" виступив відомий український літературознавець Дмитро Стус – лавреат Шевченківської премії, головний редактор журналу „Київська Русь", доцент катедри української філології НаУОА. „Гарних біографій в наш час покищо немає, адже імперська культура не була в цьому зацікавлена", – зазначив Дмитро Стус. Цікавою була доповідь викладача катедри культурології та філософії, кандидата філософських наук Дмитра Шевчука „Українська культура перед викликом постсучасности", в якій він порушував проблеми, що існують в сфері сучасної культури, зокрема некритичне сприйняття деяких культурних цінностей Заходу. Перший день конференції також включав презентацію наукових робіт студентів-переможців наукових конкурсів та Школи політичної аналітики „Поліс" „Діяльність Верховної Ради України після виборів 2006 року".

Олексій Костюченко

Єдина в Україні

В Дніпропетровському національному університеті відбулась Всеукраїнська нарада директорів бібліотек вищих навчальних закладів, присвячена новітнім інформаційним технологіям в галузі бібліотечної справи. На нараді обговорювались питання, що висвітлюють ролю і значення бібліотек вищих навчальних закладів за умов приєднання вищої школи України до Болонської декларації та побудови інформаційного суспільства, необхідности перетворення бібліотек на навчально-наукові інформаційні центри.

Міністер освіти і науки України Станіслав Ніколаєнко у своєму виступі відзначив наукову бібліотеку Національного університету „Острозька академія", де активно впроваджуються в практику нові інформаційні технології.

Бібліотека Острозької академії – єдина в Україні віртуальна наукова бібліотека – є потужним інформаційним центром, де користувачі мають безпосередній доступ до всіх світових електронних мереж. На якісне забезпечення навчального процесу та підвищення якости вишколу фахівців завдяки введенню в користування віртуальної бібліотеки у своєму виступі звернула увагу директор Наукової бібліотеки Острозької академії Майя Корнійчук.

В шістці найкращих університетів

Міністерство освіти і науки України оголосило список 24 найкращих державних клясичних університетів. Національний університет „Острозька академія", новітня історія якого налічує лише 13 років, посів шосте місце.

У відповідності навчально-виховного процесу сучасним вимогам та абсолютній некорумпованості університету вже переконались не лише студенти та їхні батьки, а й відомі українські громадсько-політичні діячі, закордонні гості, представники української діяспори.

Ольга Решетилова

„Пан Острозький" – Олександер Харчук, переможець конкурсу.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ В КОННЕКТИКАТ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 21-го квітня 2007 р., о год. 2-ій по пол.

в залі церкви св. Покрови
255 Barnum Ave., Bridgeport, CT

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: члени управи Окружного комітету, конвенційні делеґати та по два делеґати від наступних відділів:

12, 59, 67, 253, 254, 277, 387, 414

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

СТЕФАН КАЧАРАЙ – Президент УНСоюзу
ҐЛОРІЯ ГОРБАТИЙ – Радна УНСоюзу

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Ігор Гайда – голова Округи • **Богдан Добощак** –секретар
Тарас Сливінський – касир

Про космос – в СССР, США і Україні

Космонавт СССР став першим космонавтом незалежної України

Майже 10 років тому, в листопаді 1997 року, здійснив лет на амереканському багаторазовому космічному кораблі „Колюмбія“ українець Леонід Каденюк. З ним мав розмову Анатолій Гороховський.

– Як сталося, що 10 років тому Ви стали членом залоги американського космічного корабля?

– В 1994 році Президенти України Леонід Кучма та Сполучених Штатів Америки Бил Клинтон підписали угоду про лет українця в космос на американському космічному кораблі. Я готувався до космічних летів в російському Центрі вишколу космонавтів, де пройшов підготування як командир транспортного космічного корабля „Союз-ТМ“ і як командир багаторазового космічного корабля „Буран“. Тривалий час я був в СССР льотчиком-випробовувачем, літав на літаках 56 типів і модифікацій різного призначення, в основному на винищувачах. Дізнавшись з преси про підписану угоду між президентами, я написав заяву в Національне космічне аґенство України (НКАУ) про своє бажання взяти участь у цій програмі. Потім я пройшов відповідний відбір в Києві і Гюстоні. Готувався до лету в Космічному центрі ім. Дж. Кенеді на Фльориді, а потім – в Космічному центрі ім. Л. Джонсона в Гюстоні та в наукових інститутах США.

– Як виглядає українська космонавтика порівняно з американською?

– Незалежна Україна впевнено увійшла до складу космічних держав світу завдяки потужному науково-технічному та виробничому потенціялові ракетно-космічної галузі. Незважаючи на недостатнє фінансування галузі, вона успішно розвивається. Обидві космічні галузі – українська і американська – мають багато вчених і конструкторів, котрі, як я особисто переконався, однаково закохані в свою працю. За знаннями і досвіду вони перебувають на одному рівні. Звичайно, США мають значно більші можливості для фінансування своєї космонавтики. Я переконаний, що обидві країни в перспективі співпрацюватимуть у дослідженнях космічного простору. Нам є чим поділитися.

Космічна діяльність України здійснюється відповідно до Національних космічних програм, які затверджує Верховна Рада України. Нині діє третя така програма (2003–2007 років), яка забезпечує інтеґрацію України в міжнародне космічне співтовариство. НКАУ приділяє особливу увагу створенню в Україні конкурентоспроможних ракет-носіїв і космічних апаратів, сучасних космічних телекомунікаційних та інформаційних систем, використанню та поширенню інформації, отриманої в результаті дистанційного зондування Землі українськими супутниками „Січ-1“, „Океан-О“ та „Січ-1М“. Ракетно-космічний потенціял України є національним надбанням, і тому державна політика в космічній сфері спрямовується на його розвиток та ефективне використання. Україна бере участь у багатьох міжнародних програмах. Зокрема спільна з американцями програма „Морський старт“, в якій використовується українська ракета-носій „Зеніт“. Українці чи вихідці з України від самого початку пілотованої космонавтики брали і беруть активну участь у навколоземних летах, вони складають до загальної кількості радянських космонавтів. Першим серед них був мій добрий приятель і колеґа по загону космонавтів Павло Попович.

– Чи варто витрачати великі кошти на космічні дослідження, коли ми маємо багато земних потреб?

– Космонавтика – це царина для розвитку високих технологій. Адже, створюючи космічну техніку, вчені зустрічаються з надзвичайно складними науковими і технічними проблемами. Їхнє вирішення сприяє розвитку технологій, які використовуються у нашому буденному житті. Космонавтика, як галузь, пов’язана буквально з усіма земними галузями, починаючи від сільського господарства, медицини і кінчаючи високими технологіями. Пілотована космонавтика в її загальному стані займає не більше трьох відсотків. А інше – це радіо і телевізійний зв’язок, дистанційне зондування Землі з пошуками корисних копалин, оцінка лісових ресурсів, врожаю, вирощування кристалів, метеорологічні супутники, навіґаційне забезпечення авіяції та багато іншого.

12 квітня в Україні відзначається День космонавтики і ракетних військ. Пропонуємо два матеріяли, підготовлені з приводу цієї дати.

– Які зміни сталися в Вашому житті за роки, що минули після лету?

– Космічний лет розділив моє життя на дві частини: до і після космосу. Стати першим космонавтом незалежної України – це не лише велика честь, а й відповідальність. До мене звертається багато громадян України з різних причин, тому я постійно вирішую якісь проблеми, пов’язані з допомогою людям. Обов’язково зустрічаюся з студентами, школярами. В Україні є українське молодіжне аерокосмічне об’єднання „Сузір’я“. Я є членом його правління. Воно об’єднує багато тисяч студентів і школярів, котрі цікавляться авіяцією і космонавтикою. Відразу після лету я був призначений начальником Управління авіяції військ протиповітряної оборони України. Згодом зайняв посаду помічника Президента України Л. Кучми з питань авіяції і космонавтики. В 2002 році мої земляки обрали мене депутатом Верховної Ради України. Тепер пишу книгу про свій лет.

– Прошу розповісти про Гайді Стефанишин-Пайпер, з якою Ви вчились в Космічному центрі ім. Л. Джонсона.

– З Гайді я познайомився восени 1996 року. Спершу кинулася в очі довга гарна коса. Відразу майнула думка: „Коса, як в українки“. Мені було надзвичайно приємно, що вона й справді виявилася українкою. При ближчому знайомстві з нею помітив в її характері чимало рис, притаманних багатьом українкам: щирість, доброту, розум, наполегливість. З Гайді ми часто зустрічалися в спортивній залі. Бігали разом, спілкувалися. Я з нею більше говорив англійською мовою, бо якраз її вивчав, вона зі мною – лише українською. Коли я почув про політ Гайді, для мене це була велика радість.

Нашестя на Казахстан

Левко Хмельковський

12 квітня 1961 року в СССР сталася історична подія – військовий летун Юрій Ґаґарін здійснив лет в металевій кулі, запущеній в небесний простір з допомогою ракети, і повернувся живим на землю. Відтоді в СССР відзначали День космонавтики, який й дотепер вважають в Україні святом. Звісно, досягнення науково-технічного проґресу можна відзначати, але варто при цьому пам’ятати в ім’я чого і якою ціною вони здобувалися.

У пошуку відповіді на ці запитання я звернувся до розповідей очевидця перших ракетних злетів Олександра Болотіна, опублікованих в журналі „Оґоньок“ в квітні 1989 року, саме до Дня космонавтики. Автор писав: „В обстановці найглибшої секретности створено ракетно-ядерний щит нашої батьківщини, досягнуто рівноваги в обороноздатності двох великих держав“. Тобто, СССР і США... Він згадує заяву Микити Хрущова в ООН у жовтні 1960 року, коли провідник СССР сказав: „Ми вас поб’ємо! У нас виробництво ракет поставлено на конвейєр. Недавно я був на одному заводі і бачив, як там ракети виходять як ковбаси з автомату. Ракета за ракетою виходить з наших заводських ліній“.

Отже, провідник СССР думав не про оборону... Ковбас тоді дуже бракувало, але не Хрущову та його прибічникам.

Друге спостереження: якою ціною? У Москві вирішили збудувати полігон для випробування ракет у Казахстані – ближче до екватора, далі від людських очей. Оскільки йшлося про „найглибшу секретність“, одночасно будували фальшивий полігон біля селища Бойконир. Росіяни вимовляли назву як Байконур. Усе там було бутафорське, включаючи макети стартових споруд. Але у повідомленнях про ракетні лети назвали Байконур і так вже й залишилося.

Коли починали, на землі Казахстану, пише О. Болотін, вирушила армія „заводської московської шпани“, щоб „будувати дивні і таємничі об’єкти“. Це було нашестя варварів в чужий край. Місцем призначення стала залізнична станція Тюратам. „Тільки черз багато років з’ясувалося, що у перекладі з казахської Тюратам означачею „святе місце“, бо там був Мазар – могильний памятник святого, що й визначило назву станції. Хто б міг тоді про це думати? Тоді ще не мали поширення звичні, тепер всесвітньо відомі назви – космодром Байконур, Зореград, Ленінськ...“.

Отак, не думаючи, чужинські варвари збещечували святині, нівечили степи, губили природу. У бараках будівельників „ніби світляки у темряві отруйно блимали саморобні нічники, зроблені з виварених у відрах з окропом черепах, у панцирі яких замість нутрощів закручували жарівки. Це було нагальне захоплення на усіх майданчиках космодрому, а матеріял для нічників повзав під ногами“.

Майданчиків розвелося чимало. На одних, як жартували, „Корольов працював для ТАСС, на інших – Янгель для нас“. ТАСС – Телеграфна аґенція Совєтського Союзу невтомно розголошувала на весь світ про науково-технічну перевагу СССР, дуже часто видаючи вигадку за правду, а Михайло Янгель творив балістичні ракети для нападу на США.

У цій справі теж процвітало варварство. Оскільки М. Хрущов заявив, що ракети безперервно сходять з конвейєра, треба було цю заяву підкріпити летами ракет. У гонитві нехтували технологією, безпекою праці. У жовтні 1960 року поспішали пустити ракету до роковин перевороту – Жовтневої революції 1917 року. У поспіху щось недоробили, недогляділи і на ракетному майданчику стався вибух. Живцем згоріло 76 осіб і серед них – Головний командувач ракетних військ СССР маршал Митрофан Неделін. О. Болотін пише: „Люди падали у полум’я і спалахували як свічки, що горіли в леті. Ті, що бігли від пускового столу, зривали з себе палаючий одяг. Потім на колючому дроті, що оточував майданчик, скрізь висіли обгорілі трупи“.

На місце трагедії прибула урядова комсія на чолі з Леонідом Брежнєвим, який щонайперше заявив: „Чув, що у вас тут водять-

(Закінчення на стор. 28)

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Концерт фортепіянного дуету Люби та Іринея Жуків

Піяністи Люба та Іриней Жуки.

МОНРЕАЛЬ, Канада. – В понеділок, 12 лютого, монреальські любителі музики мали нагоду бути на концерті визначних піяністів Люби та Іринея Жуків. Цей концерт відбувся у серії „McGill Staff and Guest Series" в університетській залі „Полок Концерт Гол" і був спонзорований „McGill Schulich School of Music", а дохід з нього призначений для сприяння студентам цієї школи, а також для посилення ролі МекҐілл-університету в монреальському культурному середовищі. Численно присутні на цьому концерті професори, викладачі і студенти, а також представники української громади Монреалю мали ще одну нагоду насолоджуватись виступом цих двох талановитих виконавців. Їхня музична обдарованість, професіоналізм і відданість музиці викликає завжди гарне враження і душевне піднесення у слухачів.

Головною у програмі були прем'єра твору українського композитора Генадія Ляшенка „... І дзвону дивного звучання, і трепотіння листя на вітру..." та „Sonic Shadows" („Звукові сутінки") канадського композитора Джона Бирджа. Програма включала також „Інтродукцію" і „Рондо" Йогана Непомука-Гумеля, „Wasserklavier" Лючіяно Беріо, „Фуґу" і „Містеріо" Астора Піацоллі і „Сонату" для двох фортепіян (1953) Франціса Пуленка. Тут хочу згадати, що Люба і Іриней Жуки завжди включають у свої програми і пропаґують твори українських композиторів. Вони часто виконують прем'єри їм присвячених творів. Чимало українських і канадських композиторів написали твори для фортепіянного дуету Жуків. Один з виконаних творів на „Sonic Shadows" був написаний для дуету Жуків.

Концертна діяльність Люби та Іринея Жуків включає турне та виступи в Канаді, США, Европі, зокрема в Україні, і на Далекому Сході. Про їхні виступи появлялись дуже похвальні рецензії музичних критиків. Австрійський критик так писав про один їхній концерт: „Музичний зміст був розкритий в інтимній спільності шляхом дуже ритмічної, прозорої за формою і просто досконалої за технікою гри...". „Піяністи Люба та Іриней Жук грали з блиском, витонченістю і архітектурним зрозумінням...", – писав музичний критик з Единбурґу. Їхній концерт у Монреалі підтвердив ці високі оцінки; вони справді з глибоким відчуттям та віртуозною грою відтворювали музичні образи чи уявлення композиторів виконуваних творів.

За їхню концертну діяльність Люба та Іриней Жуки отримали різні нагороди. Не можна не згадати хоч дві з них. „За значний особистий внесок у популяризацію української культури у світі та за вагомі творчі здобутки" Любі та Іринею Жукам присвоєно указом Президента України почесне звання „Заслужений артист України", а Конґрес Українців Канади нагородив їх Шевченківською медалею.

Люба та її брат Іриней Жуки посвятили своє життя музичній діяльності не тільки у виконавчій, а також у педагогічній ділянці. Люба Жук є професором музичного факультету Університету МекҐілл. Іриней Жук – професор і колишній директор музичного відділу Університету Квінс у Кінґстоні, Онтаріо.

Українська громада міста Монреалю гордитися своїми визначними мистцями і щиро бажає їм ще багато років плідної праці, дальших мистецьких здобутків та гучних оплесків в концертних залях.

Марійка Чолій

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 83-го Відділу

З днем 2-го квітня 2007 р. обов'язки секретаря 83-го Відділу перебрав новий секретар

МИХАЙЛО ЛУЦІВ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mr. Michael Luciw
1009 Melrose Ave.
Melrose Park, PA 19186
(215) 635-5109

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії.

37. Четверта книга Мойсея, 27- 34: Наступник Мойсея – Ісус Навин

Коли Мойсей став старий, Бог звелів йому вийти на гору Аварім, щоб побачити Обіцяний край, до якого Мойсей не мав увійти. Мойсей просив призначити йому наступника і Бог звелів передати владу Ісусові, синові Навина. Тоді ж стався розподіл ханаанського краю між племенами юдейськими. Але не всі провідники племен мали синів, котрі увійшли б до Обіцяного краю. У Целофхада були тільки дочки. І Мойсей наказав тим дочкам вийти заміж за їхнім вибором, але в межах свого племені, щоб спадщина залушилася за цим родом. Також кожен з ізраїлевих синів мав триматися спадщини своїх батьків. Коли Мойсей з гори оглядав край майбутнього поселення, Бог наказав йому змінити Ісуса Навина, щоб він перейшов Йордан і заволодів краєм, до якого ходив розвідником. Четверта книга Мойсея названа Книгою чисел, бо вона починається з перепису юдеїв, які після виходу з Єгипту кочували в пустелі. Крім образу змія, в якому провіщено появу Христа, піднесеного на дереві розп'яття, важливим є пророцтво Валаама про те, що один з нащадків Якова простягне свої володіння над народами. Це пророцтво про Христа-Месію.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди –о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**

Тяжко бути...

(Закінчення зі стор. 3)

кого національного відродження, але також поривом до вищої справедливості, до загальнолюдських ідеалів. Тому під помаранчевими прапорами стояли й тисячі росіян України. Ось що говорить про Президента тепер один з них – Олексій Данилов, котрий очолював передвиборний штаб В. Ющенка в зросійщеному Луганську: "...Він не виконав жодної обіцянки, котрі давав на Майдані разом зі своєю командою... Він був надією нації, тієї зіркою, на яку молилися в 2004 році, щоб закінчився нарешті кучмізм й почався европейський розвиток України. Але вони не витримали випробування владою і гріші... Недавно в Мюнхені виступав Володимир Путін і відверто сказав, що Росія не збирається виходити з Криму в 2017 році і що Україна є їхнім протекторатом і вони нею не поступляться. Й от в цілій нашій політиці, у Верховній раді, в Секретаріяті Президента не відбулося жодного обогорення тієї промови... Росія сьогодні має завдання забрати Луганську, Донецьку області і Крим. Тому що ситуація з енерґоносіями – це питання число один у світі. А на території Луганської і Донецької областей покладів вугілля – на 600 років... І не Янукович сьогодні керує Україною, а росіяни...".

Чим більше ганили Президента його вчорашні прихильники, тим більше хвалили вчорашні недруги. Вишколений американськими „іміджмейкерами", В. Янукович знаходив найвигідніший момент, щоб на всю країну знов і знов запевнювати, що між ним і Президентом нема ніяких принципових розбіжностей. І В. Ющенко ні разу не заперечив цього, хоч хвальба з уст прем'єра відбувалася на тлі позбавлення Президента важливих повноважень – у зв'язку з політреформою, котра набула чинности 1 січня 2006 року, і в зв'язку з прийнятим парляментом протипрезидентським „Законом про Кабінет міністрів".

Більшість робила вигляд, й дуже успішно, що вже вхопила Бога за бороду: професійний політичний шахрай Олександер Мороз урочисто проголосив, що до травня провладна коаліція матиме 300 і навіть більше депутатів – тобто ту конституційну більшість, котра зможе вчинити, що схоче: надати російській мові статус другої державної, прийняти закон про обирання Президента парляментом або взагалі про скасування посади Президента, як це давно вже розпатякують симоненківці. І справді: почалося майже повальне перебігання депутатів до антикризової коаліції, яка гордо переназвала себе Коаліцією національної єдности. Вони досить уміло створили атмосферу психологічної переваги, психологічної перемоги над Президентом – дійшли аж до того, що дозволили собі відверто принижувати В. Ющенка, пропонуючи йому увійти в цю їхню коаліцію.

Однак, за цими бравурними жестами відчувався поспіх. Згаданий вище депутат-бютівець О. Данилов каже, що за приєднання до Коаліції національної єдности реґіонали платять від 1 млн. до 5 млн. долярів. І вже про абсолютну психологічну перевагу мав би свідчити перехід до реґіоналів нашоукраїнця Анатолія Кінаха, якого підкупили посадою міністра економіки.

Насправді вони дуже квапились не з ніякої переваги, а тільки тому, що дуже боялись. Як не змальовували опозицію порушницею порядку і державного ладу, як не обкладали Юрія Луценка червоними прапорцями, мов загнаного вовка, як не поливали помиями Юлю, а все ж страх проймав їх наскрізь, бо добре кішка знає, чиє сало з'їла. В. Янукович якщо не усвідомлює, то шкірою відчуває, що величезний масив українців не вірить йому, бо й не можна вірити. Єдине, що в ньому певне – це те, що вдруге він не випустить влади з рук і вже довіку ненавидітиме Майдан-2004 і все, що хоч трохи нагадує ту його велику поразку.

А страх – дуже кепський порадник. Нагло переманюючи депутатів, Коаліція національної єдности (журналісти негайно винайшли для дуже відповідну абревіятуру: КоНаЄ), грубо порушила Конституцію, згідно з якою парляментську більшість формують фракції, а не зрадництво і продажність окремих депутатів. А Конституційний суд – мов у рот води набрав з приводу того, законною чи протизаконною є вся ця трагікомедія з політреформою, особливо – з законом про Кабінет міністрів і з явно протизаконним способом формування депутатської більшости.

І тут Президент, виглядає, зрозумів, що далі нема куди відступати і що час круглих столів минув. Але що означає у випадку України – більше не відступати? Що означає – ступити крок вперед? Розпустити Верховну Раду – без певности, що це протистояння не повториться? Добре було б розпустити її на років зо сто, щоб за цей час суспільство одужало і консолідувалось. Боже, як тяжко бути одним Президентом двох Україн, як тяжко вирішити, з ким бути і на кого спертися, як тяжко уникнути звинувачення у нерішучості, як тяжко відсіяти зерно від полови, фальшиві міти від правди, в тому числі – у власній душі...

А тим часом правда проста і ясна, як сонце: Україна – одна, тільки ще не до кінця усвідомила себе і свою місію, не до кінця відродилася, бо спадок проклятого минулого ще тягне її назад. Має рацію Александер Кваснєвський: і В. Янукович, і В. Ющенко повинні усвідомити, що вони – не найважливіші люди в країні. Важливіший – народ. І народ український, як кожен народ у світі, не може бути весь зіпсований, бо він є рікою, що весь час несе від самих джерел чисту воду. В своїй інавґураційній промові В. Ющенко колись вимовив такі слова: „Ми – українці, ми – найкращі в світі...". Ні, не найкращі, але й не найгірші, бо не байдужі до власної долі і до долі України. Тому на протести проти несправедливої влади треба дивитися не як на політику, а як на волю народу. Йому, а не захланним корупціонерам, не олігархам – ні українським, ні, тим більше, російським – повинна належати Україна. І вона буде йому належати!

Лавреати Державної нагороди ім. Тараса Шевченка 2007 року

Борис Плаксій

Історія цього художника найкраще викладена в архіві КҐБ. Переслідувати його почали 1971 року, після розпису кав'ярні „Хрещатий яр", що на розі Прорізної й Хрещатику в Києві. На панно Борис Плаксій увічнював новонароджену київську поетичну школу – Павла Тичину, Максима Рильського, Миколу Бажана... Та найбільша його серія портретів „Творці незалежности" складається з майже 90 полотен і зберігається в Київському музеї-майстерні Івана Кавалерідзе, що на Андріївському узвозі. Створення цієї серії почалося з портрета Данила Шумука. Художникові запропонували намалювати цього політв'язня з 40-річним стажем, який за Польщі сидів як комуніст, а згодом, відмовившись від „світлих" ідей комунізму, потрапив до радянських таборів уже як антикомуніст. Портрет пролежав довго, а після смерти Д. Шумука Б. Плаксій передав його в музей-майстерню І. Кавалерідзе, де директором був його приятель Ростислав Синько.

Саме Р. Синькові належить ідея створення серії борців за незалежність України. Так з'явилися 90 портретів – гетьмана Івана Мазепи, опального історика Михайла Брайчевського, політв'язнів Олеся Шевченка, Євгена Пронюка, дисидентів-шістдесятників, молодої хвилі патріотів початку 1990-их років. За мотивами цієї художньої серії студія „Укртелефільм" зняла документальний фільм „Кредо".

Твори Б. Плаксія можна зустріти в соборах, у книжках, приватних колекціях, музеях... Нема лише авторських каталогів. Б. Плаксій любить читати філософську літературу.

Микола Гобдич

Микола Гобдич – художній керівник мистецького проєкту гТисяча років української духовної музики" камерного хору „Київ". Про себе він сказав: „Я намагаюсь робити концерти максимально видовищними. Мрію про синтез звука і світла. Хочу, щоб візуальний ряд був захоплюючим, адже йдеться про створення мистецького свята".

М. Гобдич, випускник Київської консерваторії, заснував муніципальний камерний хор „Київ" 4 грудня 1990 року. Відтоді нерозривні М. Гобдич і його хор. За ці роки хор отримав світове визнання, виступав на найповажніших майданчиках світу – в Карнеґі Голі, Ню-Йорк (перші українці за 70 років, хто досяг цього мистецького подію-му), концертна заля ВВС, Лондон, у катедральних соборах у Франції, у філармоніях Утрехту, Роттердаму, Амстердаму, Берліну, Мінська, Києва, де виступати – велика честь для музиканта. Інтенсивність концертного життя хору виявлена в кількості і якості хорових імпрез, що також цілком „тягне" на рекорд. Адже це понад 900 концертів, а гастрольна географія налічує близько 20 країн світу. Хор „Київ" має 18 компакт-дисків із записами національної та закордонної музики. Половина творів записана вперше. Зокрема – „П'ять століть української церковної музики" (XVI-XX ст.)в духовні твори Миколи Дилецького, Максима Березовського та ін. Здобутки хору відзначені Золотим дипломом на І конкурсі хорів ім. Р. Шумана (Німеччина, 1992), першою премією на XII конкурсі церковної музики (Польща, 1993), Ґран прі на VI Міжнародному хоровому конкурсі (Ірляндія, 1993), другою премією на 49-му Міжнародному хоровому конкурсі (Валія, 1994), Ґран прі на XX конкурсі лавреатів попередніх років (Польща, 1996, 2001).

Андрій Чебикін

Художник пише: „Приємно, коли учень щось робить навіть краще за вчителя. Я не стільки заздрю, скільки намагаюсь сам навчитись і не повторювати чиюсь знахідку чи манеру, а залишаючись самим собою". Він ілюстрував твори Івана Франка, Олеся Гончара, Бориса Олійника та інших, є співавтором посібника „Техніка офорта" (1978) та керівником Академії мистецтв України. Його твори можна побачити у музеях України та приватних колекціях в усьому світі – від Японії до Йорданії. Народний художник України, Заслужений діяч мистецтв України, професор.

А. Чебикін народився 14 квітня 1946 р. у Гайсині Вінницької області, закінчив Київську середню художню школу ім. Т. Шевченка, Київський художній інститут із спеціяльності „Графіка" і у 1970 році став викладачем цього інституту потім – проректором з навчальної роботи, від 1989 року – ректором інституту (тепер Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури). З 1996 року – Президент академії мистецтв України. А. Чебикін – лавреат премії ім. І. Огієнка (1995), нагороджений Золотою медаллю ім. Грекова (1990), орденом „За заслуги" III ст. (1997).

Рафаїл Турконяк

Лавреатство о. д-рові Рафаїлові Турконякові забезпечив його переклад Острозької Біблії сучасною українською мовою з церковнослов'янської мови. Він перекладав Біблію 30 років. Благословення на цю працю отримав у 1975 році від Патріярха Йосифа Сліпого. Українське біблійне товариство видало перекладену Острозьку Біблію накладом тисячу примірників.

Презентація видання відбулася у рамках Львівського форуму видавців і викликала неабияке зацікавлення. Загалом у науковому доробку о. д-ра Рафаїла Турконяка – кількадесят праць з літургіки та біблістики.

Видана Біблія комплектується електронною версією на компакт-диску, у виданні – 1,956 сторінок, важить книга сім кілограмів. Голова комітету з Національної премії ім. Тараса Шевченка Роман Лубківський про автора перекладу сказав: „Уперше за свою тридцятилітню працю цей священик визнаний як видатний перекладач".

Кар'єра швидка...

(Закінчення зі стор. 5)

Не сумніваюсь в тому. Нині міністерство закордонних справ України –це вже не МЗС УССР, не квазі-міністерство десь на рівні міністерства Чаду чи Верхньої Вольти. Це вже не шість десятків дипломатів, з якими Україна почала виходити на міжнародну арену у 1991 році, а серйозні кадри дипломатів з досвідом, які постійно поповнюються випускниками Дипломатичної академії і спеціялістами з ділових і професійних кіл. В. Огризко, який має досвід амбасадора і відав кадрами в міністерстві Б. Тарасюка, залишається на тому місці, так що Арсеній Яценюк почав очолювати солідну і випробувану інфраструктуру міжнародних стосунків з опрацьованими завданнями на цей рік і вражаючим звітом досягнень у минулому році. (Рекомендую прочитання обох документів на сайті міністерства). Через кілька днів після свого чергового призначення міністер А. Яценюк ракетою помчав до Брюселю на переговори з високими посадовцями Европейського союзу. Гадаю, що молодий, але поставний міністер (зі своєю висотою він може бути членом баскетбольної команди) не „загубиться" в европейських столицях, чи й китайській, з якою стосунки України зростають. І в нашій, де він, мабуть, сидітиме за переговорним столом з нашим Державним секретарем д-ром Кондолізою Райс, і тоді побачимо його кваліфікації на новій стадії його ракетної кар'єри.

Нашестя...

(Закінчення зі стор. 24)

ся великі соми". Пише О. Болотін: „Негайно було споряджена команда з гумовим човном і вибухівкою, щоб добути у Сирдар'ї рибину". Зауважили – з вибухівкою!

1 вересня 2005 року московська газета „Комсомольская правда" вмістила статтю „Ґаґарін був дванадцятим?", у якій спростовує поширювані від 1957 року в західних засобах масової інформації вістки про попередників Юрія Ґаґаріна у космічному леті. Газета намагається документально підтвердити, що Олексій Ледовський, Сергій Шиборин, Андрій Митков, Марія Громова, Петро Долгов, Іван Качур, Олексій Білоконов, Генадій Михайлов, Олексій Грачов, Володимир Іллюшин, Генадій Заводовський не були космонавтами. Частина з них тільки випробовувала різне космічне обладнання, П. Долгов загинув на висоті при випробуванні скафандра парашутиста, В. Іллюшин випробовував літаки...

В СССР був такий анекдот: „Раніше байки починалися з слів „Біля самого синього моря", а тепер – „ТАСС уповноважений повідомити", тобто не варто вірити Телеграфній аґенції СССР. Усе ж припустимо, що „Комсомольская правда" має рацію. Тоді за її повідомленням постає інша картина – перелік катастроф, які зводять нанівець усі твердження про тріюмф радянської космонавтики. Газета пише: 1 листопада 1957 року, 1 лютого 1958 року, 1 січня 1959 року, 16 вересня 1960 року загинули не космонавти, а піддослідні собаки (по дві в кожній з ракет), 15 травня 1960 року „загубили" на орбіті перший безпілотний корабель-супутник, 10 і 14 жовтня 1960 року – невдалі злети автоматичних станцій до Марсу, 4 лютого 1961 року – невдалий злет ракети до Венери (станція залишилась на земній орбіті), 9 квітня 1961 року – невдалий злет міжконтинентальної балістичної ракети (ніби цього разу полетів попередник Ю. Ґаґаріна – В. Іллюшин, який приземлився в Китаї). Це ті аварії, про які газеті доводиться вести мову. А де ж ті, про які на Заході не писали? Одне слово, День космонавтики мав би стати днем жалоби, а не святом перемог, поширеним тепер й на Україну...

Мало хто знає, що Валентина Терешкова – перша жінка, яка полетіла ракетою в 1963 году, могла не повернутися через недосконалу програму. Врятувалася дивом, коли з землі допомогли перепрограмувати корабель.

Тепер Байконур переживає непрості часи. У 1992 році Росія і Казахстан уклали угоду, за якою космодром став власністю Казахстану, а ще через два роки його передали в оренду Росії. Однак, в Казахстані все частіше говорять, що угоду про оренду треба переглянути. Після двох аварій ракети-носія „Протон" Казахстан заборонив лети ракет всіх типів, мотивуючи стривоженістю екологічними наслідками аварій і загрозою для громадян республіки. Тепер заборону скасовано, але космодром в Казахстані недовго залишатиметься російським.

П О Д Я К А

З волі Всевишнього Господа Бога та по довгій недузі, 3 лютого 2007 р., переставилася у Божу вічність МАМА, БАБУСЯ і ТЕТА

св. п.

ЛЮБА ПРОКОП

нар. 1 листопада 1919 р. у родині св. п. Евдокії і о. Стефана Комара.

Щиро дякуємо парохові церкви св. Юра в Ню-Йорку, о. Бернардові, ЧССВ за уділення Святих Тайн, за відправлення похоронних обрядів – Парастас, у похоронному заведенні Петра Яреми, за теплі прощальні слова Покійній і за упокійну св. Літургію в церкві св. Юра. Рівнож дякуємо о. Теодозієві, ЧССВ за запечатання гробу на цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Щиро дякуємо усім, що взяли участь у похоронних обрядах і зложили щирі молитви за спокій душі покійної Люби.

Сердечно дякуємо всім промовцям, що прощали Покійну в понеділок після Парастасу: Анатоль Камінський від Середовища УГВР і Політичної Ради ОУНз, Дарія Костів від 64-го відділу Союзу Українок, Марійка Шуст від Українського Музею і Микола Галів від Українського Патріярхального Т-ва.

Складаємо сердечну подяку Миколі Галіву за керування поминками, що відбулися у заряді цвинтаря у С. Бавнд Бруку. Щиро дякуємо Євгену Стахову за прощальне слово під час поминок, як також д-рові Теодозієві Крупі за спогади-пережиття „Процес 59-ти" як одному з членів разом з покійною Любою.

Щиро дякуємо за вінки: д-рові Теодозієві Крупі „Процес 59-ти", родині Комар-Броде, родині Закаляк, Адріяні Кривяк, родині Мудрій, родині Пилип, родині Коваль, родині Торіеллі, родині Черниченко, УПС Спартанки.

Щиро дякуємо, що з висловами співчуття дали на св. Літіргії у пам'ять св. п. Люби: Микола Галів, Христина і Володимир Баранецький, Олена і Юрій Кисілевський, Василь Никифорук, Володимира і Стефан Сливоцький, Христя і Мая Сливоцька, родина Кебало, Анна Ортинська і Юрій Рибак, Ліда і Володимир Маґун, родина Гурин, Орися і Роберт Бузета, Галя і Іван Одуляк, Павло Мулик, Марта Боровик.

<u>Щиро дякуємо за пожертви, що склали на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ:</u>

	1,000 дол.	Таля Даниш;
	250	Ліда Прокоп і Володимир Артимишин;
по	200	Оля і Ярослав Ставничий, Марта і Роберт Торіеллі;
по	100	Уляна Закаляк і Джеймс Каплун, Микола Галів, Петро Хома, Таня і Андрій Хархаліс, Анна Ортинська і Юрій Рибак, Христина і Володимир Баранецький, Оксана і Юрій Тритяк, Анна і Володимир Рак, Дарія Конюх, Христина і Микола Баранецький, Уляна Ільницька & Stubblelbein Ray, Ярослава Панчук, Христина Сливоцький;
по	50	Юрій Навроцький, Ксеня і Ігор Гапій, Зоріяна і Мирон Смородський, Євгенія і Євген Івашків, Олена і Юрій Кисілевський, Тамара Гординська, Орися Фішер, Василь Никифорук, Ніна Ільницька, Ірена Остапюк, Марія Шуст;
	30	Александер Пришляк;
по	25	Люба Буртик, Наталія Соневицька;
	20	Ярослав Закаляк.

Разом 3,120 дол.

<u>Щиро дякуємо за пожертви, що склали на „ЛІТОПИС УПА":</u>

	250 дол.	Ліда Прокоп і Володимир Артимишин;
по	100	Галя Слободян, Осип Данко, Об'єднання Колишніх Вояків УПА;
по	50	Оксана і Євген Фаріон, Гурток Спартанки у Філядельфії, Христина Ринасевич, Курінь Спартанки, Любомира і д-р Теодозій Крупа, Микола Галів, Михайло Бохно, Осип Левицький, Юліян Котляр;
	25	Христина Рейтаровська;
по	20	Оля і Нестор Тервінський, Марія і Осип Назаренко, Катерина й Іван Лялюк.

Разом 1,085 дол.

<u>Щиро дякуємо за пожертву, що склав на діяльність СЕРЕДОВИЩА УГВР:</u>

100 дол. Євген Стахів.

Разом 100 дол.

<u>Щиро дякуємо за пожертву, що склали на журнал „ПАТРІЯРХАТ"</u>

100 дол. Марта і Ярослав Сидір.

Разом 100 дол.

<u>Щиро дякуємо за пожертву, що склала на фонд ДІТЕЙ ЧОРНОБИЛЯ:</u>

100 дол. Ліда Марцюк-Укарма.

Разом 100 дол.

Щиро дякуємо Миколі Галіву за допомогу і підтримку під час і по похороні.

Хай Всевишній Господь і Мати Божа нагородить Вас усіх за Вашу пожертву, щедрими ласками, кріпким здоров'ям і довгим життям.

Дочки – ХРИСТЯ з чоловіком НІЛЕМ ҐОЛБЕРҐ
– ЛІДА з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ АРТИМИШИН
внуки – МАКСИМ і ЛІЛЯ

Бракує нам Тебе, мій друже...

До 40-го дня смерти д-ра Святослава Трофименка

(15 грудня 1931 року – 26 лютого 2007 року)

Хоча Святослав Трофименко і я народилися і провели своє дитинство у Львові, ми там не були знайомі. Перший раз наші життєві дороги схрестилися в ДіПі таборі в Міттенвальді, куди доля запроторила нас обох без батьків, і ми опинилися випадково в одному куточку однієї таборової кімнати. У таборі ми ходили до однієї гімназіяльної кляси, обидва виявляли особливе замилування до мов, брали лекції гри на фортепіяні в Музичній школі, обидва піддалися на ціле життя спокусі Каїси – богині шахів. Іміґрувавши до Америки, обидва осягнули докторати з хемії, займалися науковими дослідженнями, публікували. А вже завершенням наших спільних зусиль була служба у Науковому Товаристві ім. Шевченка в Америці. С. Трофименко був активним в НТШ-А понад 40 років, де як дійсний член займав в управі пости заступника голови і наукового секретаря, а останньо – заступника голови(...).

Він був також першим заступником голови та довголітнім скарбником в Управі Східньо-Европейського дослідного інституту ім. В. Липинського. Він був хеміком-дослідником міжнародного маштабу. Після докторату з органічної хемії в Нортвестерн університеті та пост-докторських досліджень в Колюмбійському, він зробив кар'єру в Центральному дослідному відділі фірми „Дю Понт" в Делявері, де дослужився ранґи старшого наукового співробітника. На пенсії продовжував свої дослідження в Деляверському університеті.

С. Трофименко найбільше знаний з того, що відкрив та досліджував хемію поліпіразолільборатних ліґандів, які взаємодіють з усіма металами, утворюючи цікаві комплексні сполуки. Три зв'язки від атомів азоту, що ними ці ліґанди сполучуються з металами, підказали винахідникові аналогію дії скорпіона, який свою жертву атакує двома кліщами та отруйним жалом на хвості, і тому для цих сполук С. Трофименко увів мальовничий термін „скорпіонати". Про ці сполуки він опублікував ряд статтей-оглядів та одну монографію. В останньому році свого життя працював ще над другою книгою у цій галузі.

Хемічна спільнота в Америці та в цілому світі прийняла метафоричну назву „скорпіонати", яку придумав д-р С. Трофименко. До речі, за його відкриття та розвиток цієї ділянки, Американське хемічне товариство влаштувало спеціяльний триденний симпозіюм в честь С. Трофименка на своїй конференції в Ню-Орлані у березні 2003 року. Там виступили 34 доповідачі із 12 країн. Відтак про це появився репортаж в журналі „Кемікел енд Енджінірінґ Нюз" зі скорпіоном на обкладинці.

Крім згаданої монографії, С. Трофименко залишив по собі понад 150 наукових статтей з хемії і 36 патентів. Був редактором гасла про хемію в англомовній „Енциклопедії України". Доповідав на багатьох наукових конференціях по всьому світу, викладав як гість-професор в університетах Німеччини та Австралії.

У додатку до своїх наукових досліджень, працював кілька років в адміністрації „Дю Понт Інтернешенел Департмент" в Женеві і Варшаві.

С. Трофименко дуже цікавився українським правописом і термінологією, писав на ці теми. Доповідав та термінологічних конференціях у Львові, на науковій конференції в Урбані. Шедевром у цій ділянці є його доповідь і стаття про транслітерацію з чужих мов на українську, яку опубліковано в США і Україні.

Ми всі втратили колеґу з НТШ-А, хеміка-науковця міжнародної слави, мислителя, який ще міг багато внести в українську і світову науку.

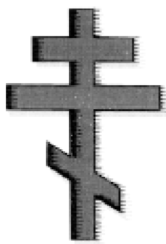
Поховали С. Трофименка 3 березня 2007 року на цвинтарі св. Андрія Первозваного в Бавнд-Бруку, Н. Дж. Над могилою Покійного попрощала д-р Лариса Онишкевич, попередня голова НТШ-А. На тризні теплі слова споминів про Покійного виголосили члени Управи НТШ-А: д-р Орест Попович, голова, д-р Ярослав Заліпський, голова Осередку НТШ-А у Філядельфії, мґр. Марта Тарнавська і проф. Мирослава Знаєнко. Присутні заспівали низку українських пісень, що їх так любив С. Трофименко.

Св. п. Святослав Трофименко

Опечалeній родині Покійного, дружині Марті Бабич-Трофименко, членові Управи НТШ-А, і доньці Зої Трофименко-Мурґед, з чоловіком Христофором і дітьми Лідою та Едвардом, складаю ще раз свої найщиріші співчуття.

Д-р Орест Попович,
голова НТШ-А

Ділимося сумною вісткою, що 2-го квітня 2007 р. відійшов у вічність наш дорогий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

св. п.

ЄВГЕН ПІДДУБНИЙ

нар. 24-го листопада 1923 р. у Полтаві, Україна.

ПАНАХИДА відбудеться в понеділок, 9-го квітня о год. 4-ій по пол. в Gray Parker Funeral Home, 100 East Main St., Port Jervis, NY.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться у вівторок, 10-го квітня, о год. 9:30 ранку в українській православній церкві свв. Петра і Павла в Ґлен Спей, Н.Й.

Тіло Покійного буде поховане на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – МАРІЯ
сини – АНДРІЙ з дружиною МЮРІЕЛ
– ПЕТРО з дружиною ЕЛЬОЮ
внуки – СТЕФАН, ОКСАНА, ГРИГОРІЙ
– ВОЛОДЯ, АНДРІЙ, МАРІЙКА
та ближча і дальша родина в США і Україні

Вічна Йому пам'ять!

Пожертви, замість квітів, просимо складати на церкву свв. Петра і Павла у Ґлен Спей, Н.Й.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ ОСЕРЕДОК „ТРИЗУБ" у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

ділиться сумною вісткою зі своїми членами і українською громадою, що 27-го березня 2007 р. відійшов у вічність довголітній змагун та член управи УСО „Тризуб" у Філядельфії

СВ. П.

лікар ветеринарної медицини

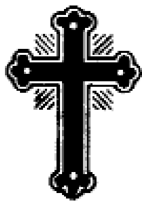
д-р ІВАН ПАВЛІЧКА

нар. в селі Іванівцях, Жидачівського району, в Україні.

Опечаленій дружині пані Татяні, донькам Славі, Марійці і Тамарі та їхнім родинам складаємо щирі вислови глибокого співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА УСО „ТРИЗУБ"

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що у вівторок, 13 березня 2007 р. по довгій хворобі з ласки Всевишнього відійша у вічність на 70-му році життя найдорожча ДРУЖИНА, МАМА та БАБУНЯ

СВ. П.

АННА БАРНА

з дому ГОВАНСЬКА

нар. 20 червня 1937 р. в Ждині на Лемківщині.

Покійна Анна була побожною парафіянкою церкви св. Михаїла в Йонкерсі та активно брала участь у суспільно-громадському житті української громади в Йонкерсі. Вона завжди старалася допомогти тим які мали потребу. Довгі роки працювала як касир у Федеральній Кредитовій Кооперативі СУМА в Йонкерсі.

ПАНАХИДА відбулася 15-го березня 2007 р. в похоронному заведенні Вайлен і Балл в Йонкерсі, Н. Й.

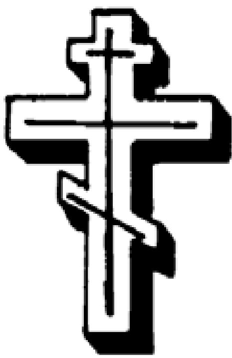
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – 16-го березня 2007 р. в церкві св. Михаїла в Йонкерсі, Н.Й., а відтак похорон на цвинтарі Мт. Гопе.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
в суботу, 21 квітня 2007 р. будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в церкві св. Михаїла в Йонкерсі, Н.Й. о год. 8:30 ранку і в катедрі у Філядельфії, також у неділю, 22 квітня 2007 р. о год. 8:30 ранку в катедрі св. Володимира в Стамфорді, Кон.,

Горем прибиті залишилися:

муж – МИХАЙЛО БАРНА
донька – ВАРВАРА (БАСЯ) АНДРУШКО з мужем ЕМІЛЕМ та дітьми МИХАСЕМ і АНДРІЙКОМ
син – ПЕТРО БАРНА
донька – НІНА БАРНА
брати – СТЕФАН ГОВАНСЬКИЙ з дружиною НАДІЄЮ та дітьми МАРКОМ ДІЯНОЮ і ЛЕНОЮ
– ПЕТРО ГОВАНСЬКИЙ з дружиною НАДІЄЮ та дітьми ПЕТРУСЕЮ БІЛИК та ІГОРЕМ і онуками МАКСИМКОМ і РОКСОЛЯНОЮ
ближча і дальша родина в Америці, Україні та Польщі.

Вічна Її пам'ять!

З волі Всевишнього у четвер, 15-го березня 2007 р. відійшла у вічність наша найдорожча і незабутня ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

СВ. П.

мґр. економіки, історії і бібліотекарства

ГАЛИНА ЛОБАЙ

з дому МАКАРЕНКО

Народилася 1 вересня 1919 р. у Катеринодарі на Кубані, прямий нащадок Запорозьких кубанських козаків. Життєвий шлях повів її до Чехословаччини, Німеччини, Венезуели, Альжирії і США. Довгими роками працювала по ділянках економіки в Каракасі і бібліотекарства у „Beinecke Rare Book & Manuscript Library, Yale University, New Haven, CT". Рівночасно займалася мистецтвом. Ціле своє життя втримувала глибокий український патріотичний дух.

В 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ і ПАНАХИДИ:

- в неділю, 22 квітня 2007 р., о год. 10-ій ранку в Українській православній церкві св. Покрови, 50 Fowler St., New Haven, CT
- в понеділок, 23 квітня 2007 р. о 9-ій год. ранку в Українській католицькій церкві св. Михаїла, 569 George St., New Haven, CT.

З глибокою любов'ю і журбою залишилися:

чоловік – проф. ІВАН ЛОБАЙ
дочки – МАРІЯ ЛОБАЙ
– ГАЛИНА ВІТАҐЛІАНО з чоловіком ФРАНСІС
внучка – МИХАЇЛА ВІТАҐЛІАНО
ближча і дальша родина в Америці, Канаді та Україні.

Просимо о молитви за душу покійної Галини.

Вічна Їй пам'ять!

У ШОСТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
мого єдиного ВУЙКА

СВ. П.
д-ра медицини

ВОЛОДИМИРА ПРОКОПОВА

який посвятив своє життя пацієнтам і медицині

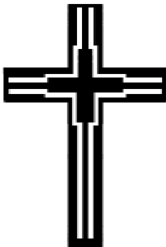
будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ
з ПАНАХИДАМИ

- в українській греко-католицькій церкві св. Тройці у Silver Spring, MD;
- в українській катедрі св. Родини у Washington, DC;
- в українській католицькій церкві Успіння Матері Божої у Miami, FL;
- в Римо-Католицькій Церкві, Weedsport, NY.

Про молитви за душу Покійного

просять

ВІРА ШЕРШЕНЬ із сином ПАВЛОМ
його дружиною ЛІДОЮ, донечкою ХРИСТИНКОЮ ВІРОЮ
і синком ІВАНОМ ПАВЛОМ

Ділимося сумною вісткою, що 2-го квітня 2007 р. відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

СВ. П.

ІРЕНА МОКРІВСЬКА

з дому ПЕРЕГІВСЬКА

нар. 8 січня 1932 р. в Підволочиську, Україна.

ПАНАХИДА відбудеться 9-го квітня 2007 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

Похоронні відправи відбудуться 10-го квітня о год. 11:30 ранку в українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

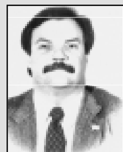
Залишені у смутку:

муж – ІВАН
дочки – РОМА з мужем МИХАЙЛОМ
– КСЕНЯ з мужем ШАНОМ
внучка – СТЕФАНІЯ
сестра – НАДІЯ ТРОЯН з мужем МИРОСЛАВОМ і родиною
вуйко – ЮРІЙ НАВРОЦЬКИЙ з родиною
кузинка – ЛІДІЯ ДЛЯБОГА з родиною

Вічна Її пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на Ukrainian Catholic Education Foundation, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622-4828 або на Український Музей, 222 East 6th St., New York, NY 10003-8201.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Toll Free:1-800-253-9862/3036, Fax: 973-292-0900
E-mail:swelhasch@unamember.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

Nadiya Gerjan
Licensed Real Estate Consultant
Office 845-928-8000 ext 374
Fax 845-928-9774
Mobile 845-551-4142
E-mail: ngerjan@kw.com
Web: www.KWHV.com
KELLER WILLIAMS
"First in New York"
229 Route 32
Central Valley, NY 10917
Fluent in Ukrainian & Polish
Each Office is Independently Owned and Operated

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

PinlessWorld.com
ТЕЛЕФОНІЧНІ КАРТКИ
10% знижка на всі дзвінки.
5 центів за хвилину до України.
Добре сполучення і обслуга.
www.pinlessworld.com

Apon Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

NEW VHS and DVD

7804 – Сину, ангел мій. Пісні для матері.
7807 – Святкуємо Різдво 2006 по нашому VHS+DVD
7808 – Волинські забави і весільні звичаї VHS+DVD
7778 – Різдвяні оповідання – зимові візерунки VHS
7811 – Роксоляна VHS Vol. No. (1)

Ціна 20.00 дол. кожне + 5 дол. пересилка

HAIR MODELS
заробіток до 1,200 дол. на день як модель волосся.
Дзвонити до Дженіфер:
1-212-561-1624

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Понад 30,000 читачів щотижня дивляться на наші реклями! Реклямуйтеся!

Y. Kochubey DES, NH, Ph.D
Board Certified
ПСИХОСУГЕСТОЛОГІЯ

* Наркоманія
* Алкоголізм
Тяжкі депресії
Хвороби печінки
Відновлення після хемотерапії

*** за щирим бажанням хворого – 100% ҐАРАНТІЯ**

Tel.: (845) 887-6039, (845) 583-7515 • Fax: (845) 887-4381 (Реєстрація 12 – 7 веч.)
Monticello, NY

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ХАРЧОВІ ПАКУНКИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ:
ВІЗИ, АВІЯКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ ДО КАНАДИ і США, СТРАХУВАННЯ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.

Найдешевші міжнародні телефонічні розмови.
Переписуємо відеокасети і DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через „КАРПАТИ"